

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 06.октобра 2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам седите. Наставићемо данас претрес у предмету против окривљених Ђукић Жељка и осталих због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Овде у публици да ли има неко ко ће евентуално бити саслушан као сведок, видим породицу окривљеног Ђукића, јел тако? Остали, нема никог ко ће бити евентуално саслушан као сведок, браниоци, не, то је све родбина, да не пописујемо сада да не губимо време. Да констатујемо ко је ту.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв.Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **Окр.Ђукић Жељко са браниоцем адв.Звонком Радовановићем,**
- **Окр.Драган Медић са браниоцем адв.Перковић Мирославом,**
- **Окр.Боројевић Драган са браниоцем адв.Ђуром Драгићем и**
- **Окр.Миодраг Шолаја са браниоцем адв.Сашом Петровићем.**

Имамо нека техничка обавештења пре него што кренемо са претресом. Прво се односи на термине за ову недељу односно за овај месец, ми смо требали да радимо три дана међутим овај трећи дан због неких обавеза које има ово веће морали смо да уступимо за неки други предмет, тако да ћемо само данас и сутра имати претрес, то је прва ствар.

Друга ствар односи се на претпоставке за одржавање данашњег претреса и оне се односе на здравствено стање овде окривљених. Молим вас Медићу да дођете овде. Морам овако да вас питам имајући у виду да сам у петак добила обавештење да сте ви одбили да се подвргнете лечењу и смештају у специјалну затворску болницу. Ја сам имајући у виду наш ранији договор тражила да вас одведу на преглед у неку установу која је можда мало боље опремљена него затворска болница.

ОПТ.ДРАГАН МЕДИЋ: Ја бих вам био захвалан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да то пре овога суђења да се све то обави, међутим сада сам добила овде обавештење да сте ви ишли у затворску болницу и да имате повишене вредности шећера у крви и тако даље, да то све овде не читам, и каже на инсистирање притвореника да не иде на болничко лечење остаје у притвору уз максималан хигијенско дијететски режим. Шта је са вама сада, и да ли ви можете да будете на претресу и због чега одбијате да се лечите?

ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па не одбијам ја госпођо судинице да се лечим, али.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете у затворску болницу?
ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Нећу, пошто сам већ тамо био и нема никаквог ефекта по моје здравље.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имате ли услова овде у притвору?
ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Па верујте ми да ми је овде боље него тамо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боље него тамо?
ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Да, али би ми ипак требао неки преглед.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За преглед сам ја написала ту неку ургенцију, интервенцију управнику, а што се тиче ове болнице то вас разумем, е сад можемо ли данас да држимо претрес, јесте ли ви овако.
ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Може, може.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, добро у 12 сати ћемо да направимо паузу. Значи данас сте способни за претрес?
ОПТ. ДРАГАН МЕДИЋ: Способан.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда хвала вам седите. Ми смо за данас позвали неке сведоке, тако да ћемо данас да држимо претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес НАСТАВИ.

Позовите сведоке.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Судија ако дозволите само пре почетка да вас обавестим, због смртног случаја у породици ја сутра нећу бити на претресу, па ће ме замењивати колега Радовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ето само толико, да не заборавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да констатујемо ко је ту. Док чекамо ове сведоке, кажите ми да ли сте сви добили обавештење односно исказ сведока Ђорђа Милићевића, ми смо за данашњи претрес њега позвали, добили обавештење, прибавили извод из матичне књиге умрлих да је он преминуо 29.05.2008. године, ту је тај извод из матичне књиге умрлих, ви сте добили његов исказ то ћемо да читамо, тамо када се ви будете изјаснили и када дође време за то.

За данас смо позвали сведоке Милана Анастасијевића, ту сте, и Јанковић, ту сте, и Марковић Драган, ту сте. Добро, ви ћете бити саслушани оним редом како вас будемо прозивали, сад вас молим да сачекате тамо у ходнику. Нека остане само Милан Анастасијевић.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Сведок МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ.

Молим вас приђите овде и укључите микрофон.

Сведок Милан Анастасијевић са подацима као пред истражним судијом од 12.11.2007.године.

Да ли су то ваши подаци, има ли неке измене?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте данас позвани као сведок, као сведок сте дужни да говорите истину, ништа што вам је познато не смете да прећутите, лажно сведочење је кривично дело, не морате да одговарате на питања која би вас или вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви сте пред истражним судијом положили заклетву па вас ја сада опомињем на ту заклетву и да вам кажем да смо вас позвали због догађаја од 28.марта '99.године, ви сте о томе причали пред истражним судијом, ради се о увиђају који сте обавили и о убиству цивила које се догодило у Подујеву. Да ли остајете код тог свог исказа?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па да, остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте више пута поводом тог догађаја давали исказ па.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па вас ја молим сада да нам онако најкраће поновите то да сте ви радили, јел тако у полицији у Подујеву, шта сте радили и шта је било на том увиђају?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Радио сам на сузбијању привредног криминалитета, како су почела ратна дејства од нас три оперативаца, у ствари нас четворице остао сам једини доле. Практично моји конкретни задаци нису ни обављани сразмерно ситуацији у којој је читаво то подручје било захваћено. Не знам шта вас конкретно интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме конкретно поводом овог догађаја и поводом овог убиства шта сте радили, како сте обавештени, када те били на увиђају и шта сте тамо затекли?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мислим да је дежурна служба Подујева, дежурна служба обавештена анонимно, ја у том тренутку излазио нисам, увиђај је рађен после два дана уз консултацију са старешинама и линије рада Приштине, ја сам стицајем околности био ту са судијом Мијатом Бајевићем, истражним Окружног суда у Прокупљу, колеге из линије рада нису присуствовале томе зато што је пут био блокиран, што се често и дешавало, значи ја сам био ту видео сам у дворишту тела, колега је фотографисао, они су, истражни судија је записник сачинио, ја сам службену белешку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел хоћете да ми кажете сада да ли ви памтите улицу у којој се то десило?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то улица?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Непосредно је од зграде полиције, стотинак метара, двеста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, јел знате како се зове?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Улица? Не бих знао сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли обавили увиђај само на том једном месту или на више места тог дана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: На три места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На три места?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: У тој улици чајџиница је била, двориште, на четири места, значи чајџиница, двориште, угао те две улице и још два места, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које две?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Значи на четири места тог јутра је рађен увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је на ком месту било, колико тела?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: У чајџиници су била два тела, старији мушкарци, у дворишту мислим да је било 14, у кући поред неког предузећа «Лесна» била су два тела на степеништу, и преко пута те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког пола та два?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мушког. И четврто у том дворишту на капији, породица Гаши, рецимо њих сам знао, једно тело старији човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова кућа где је било 14, знате ли чија је она била?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та кућа ме интересује, колико је ту било тела, где су тела затечена?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Затечена су тела на, гледајући улазна врата куће, значи уђе се кроз капију, буде се у дворишту, гледају се улазна врата куће, са леве стране су била та, и значи на гомили, а мислим да су била два поред те, не сећам се тачно, сећам се жене једне са ногом, чланком једним која је била ван тога, да ли су је керови појели, шта је било не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли ви то обавили одмах после догађаја и увиђаја или после извесног времена?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, после два или три дана, тако беше, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тако је речено, наређено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел ишао неко одмах по догађају?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било тамо лешева различитог пола или различитог животног доба?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту где је било 14?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је било?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Деце је било, не знам, четири, пет тела било жена, мислим да је био један мушкарац, старији човек, ово где су биле жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких трагова чаура?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Како да не, пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико по вашој процени?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви можда нешто обезбедили од тих трагова?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја сам два пута носио чауре у два термина, у штаб СУП-а Прокупље, измештено је то било, у некој школи у подруму неке школе, не знам назив школе, два пута сам носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико, јесте ли све чауре покупили?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Огроман део, сад колико то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли тад одмах када сте били на увиђају скупљали чауре или не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мислим да смо једном тад а после још једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли можда вршили идентификацију лешева?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нисмо могли ништа, ничега није било, али су тела превежена у КБЦ Приштина, по налогу истражног судије и одбора за цивилну заштиту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то био неко од одбора за цивилну заштиту тад на увиђају или како?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, него систем рада је био такав да истражни судија да захтев за идентификацију али у Клиничком центру Приштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми јел рађена нека скица?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Фотодокументација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим фотографисања?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Скица, како, не разумем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скида места догађаја?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја сам радио у, ја сам правио скицу како сам се сећао колегама из Управе крим.полиције, који су дошли поводом свега тога, кад је то било не знам, али у просторијама затвора у Прокупљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те године или после неколико дана или кад?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Касније, касније, ја сам почео да радим ја мислим у Куршумлији, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то пар месеци или пар година после овога?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја сам почео да радим септембра '99., у јуну смо се извукли, стварно не сећам се, да ли је то било те јесени или наредног пролећа, стварно не знам, Душко Кликовац је био, одлично знам човека од раније, он је био, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је радио на том предмету?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми, тада нико није радио скицу, јел био неки техничар тамо?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Био је техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он радио?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Свој посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографисао или шта?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам, не свој посао, него кажите нам шта је то његов посао?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па фотографисао је, сачинио је фотодокументацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко обезбеђивао лице места?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Вероватно јесте, не знам, сигурно чим смо, чим је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па ви сте рекли код истражног судије да је неко обезбеђивао, полицајци СУП-а Подујево су обезбеђивали лице места, па вас зато питам?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Сигурно су они, није имао ко други, ми смо били надлежни за то, претпостављам, значи не знам ни ко је могао да изда, издаје начелник или командир то наређење али сигурно је то рађено чим смо два дана чекали или већ три, не сећам се, да се све то одради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми како је било тих дана у Подујеву?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па дејства су почела много раније и баш у близини, јер су они имали своје упориште око самог града, ми смо се блиндираним возилима довозили, ја рецимо живим у Куршумлији, кад сам путовао, на улазу на Петличе, нас доста, блиндирано возило нас је чекало и њиме су нас довозили до станице, значи била су дејства и по граду, поготово, значи нападана је станица пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад на почетку бомбардовања или пре тога?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '98., или '99?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: '99. Подујево, причамо о Подујеву, а ово раније је било годинама уназад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је био организован рад полиције тада у Подујеву?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па право да вам кажем не знам, то је радио део из униформе, али мој посао није се обављао никако, није било услова за то, мало је народа и било у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било људи у граду?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мислите мештана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, грађана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Минимално, сви су били ван града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Срби, Албанци који су тамо живели?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па 99% и јаче је било Албанаца, становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви су напустили?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Никога није било у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неку евиденцију ко је остао ту у граду?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Радил смо касније, кад су се враћали, па по кућама, значи у некој кући, није битно како се ко презива, радил смо попис која фамилија је ту, а то је рађено можда два дана, три и на томе се и завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад касније?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па кад су почели да се враћају, значи то је можда почетак јуна, не знам, крај маја почетак јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овог 28.марта од становништва колико је било по вашој процени или по некој евиденцији коју имате, ако имате?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Немам евиденцију, ја лично немам, не знам да ли је уопште и ко радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било војске или полиције?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па разно разних униформа, обележја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које на пример, јел памитите ви неког, ви сте полицајац?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Како мислите униформе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Памтим униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не униформе него јединице?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, које су биле?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, нису се носиле ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел била војска или полиција?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовна полиција или специјалне јединице?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па знате како, редовна полиција је, формирана је ПЈП, и део састав полиције Подујево униформисаног дела је био тамо, где су они ишли, ко је њима давао команде, то значи, они само дођу од некуд и пусте их два, три дана кући и тако, после опет иду, где иду, а значи много је мањи састав полиције био у Подујеву, па су се ангажовали резервни састави, од људи који су ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од грађана или од које?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Од грађана, тако да већ у оној маси не могу да знам ни ко је ни шта је, а униформа је било разних, што ми личе на војне, што ми не личе на војне, што, траке по рукавима, по раменима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плаве, зелене, какве униформе?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Све боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај дан да ли је по нечему карактеристичан или не, када се ово догодило?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То што се десило, како је после било, десило се доста рано, магла је била, ја сам спавао у згради полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те ноћи или, јесте ли ишли ви кући?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ту сам био, често сам спавао, нисмо могли ни да идемо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Сећам се пар аутобуса, ничег више, доста је људи спавало, замагљена стакла, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је доста људи спавало?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: У аутобусу који су били паркирани непосредно уз зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте их ви видели?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па не знам кад су дошли, видео сам их око, ујутру пет, шест, не знам кад смо устали сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И знате ли или не знате ко је с њима стигао?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте уопште чули да се десило неко убиство цивила?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се тачно, можда тог дана или можда чак касније, стварно не сећам се, јел ту смо ишли, имали смо та нека, неке активности, мање више нека документација је вођена, тако да можда се то знало, али ја рецимо сам то касније чуо, сад тачно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули тог дана ујутру неко пуцање, неко онако нешто што би било ванредно у односу на то редовно пушкарање које се чуло?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ништа посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неке рафале?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ништа, ништа, апсолутно ништа нам значило није, мени конкретно, и пре тога и после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неке посебне униформе да ли сте тог дана видели?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, исте су све подједнако такве сам исте униформе виђао или мени сличне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вама било необично да наиђете толико цивила погинулих ако кажете да су сви скоро напустили Подујево?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам, стварно не знам ни ко је остао ни где је остао, ни што су остали, где је ко отишо, стварно је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја питам нешто друго.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нисам размишљао о томе право да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је вама било необично ако кажете да је цивилно становништво напустило Подујево да једнога дана видите толико лешева, на

једном месту 14, у некој кафани 2, па још на једном месту 2, јел разумете шта вас питам?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било необично или не, ако је становништво већ отишло и напустило.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да вам кажем, тамо је живело преко сто хиљада људи, што у селима што у граду, њихове фамилије су бројчане, значи пуно деце имају, живе у заједници, значи можда је то део породице ту, можда из десет кућа су људи дошли ту, стварно не знам, значи, дал је необично дал није, не знам шта да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, вама лично како је то било, знате, то вас питам, вама?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па није ми необично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам било необично да се напустило.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Много је људи живело ту, сад ја не знам ко је из које куће изашо и где је отишо, али много је ту људи живело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел било необично да има убијених цивила у ситуацији када једна војска ратује против друге?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То не бих да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И убијене деце, зар то није необично?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па необично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или то спада у неке редовне послове које обавља полиција и нека редовна убиства?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Необично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Необично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже истражни судија тамо некад кад су га саслушавали, да је то на вас деловало и потресно?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: На мене јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам. Јесте ли чули можда пре него што сте обавили увиђај да је ту било и преживелих, да је неком указана помоћ?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тек касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте још чули поводом овог догађаја касније?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вођена нека истрага у полицији, тад или касније кад су вас звали да сачињавате скицу поводом овог догађаја, да ли сте писали неку изјаву, јел вас је неко нешто питао?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим што сте били пред судом сведок?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, пре тога сам ја био у просторијама прокупачког затвора, а сведок сам био 2003., не знам априла, маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Окружном суду?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да, а ово је било пре тога, значи то у Прокупљу у просторијама затвора је било пре тога, значи на мени је било само да објасним двориште и чега се сећам, то сам и одрадио, ја сам писао, неко је

тамо други цртао не знам ко, са Душком, Душка Кликовца сам знао и раније, са њим сам разговарао и нисам ја имао никакву улогу нити задатке после тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја само питам да ли је неко вршио истраживање или неко од вас нешто тражио?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мени није познато, ми, значи ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неку команду која је евентуално некој јединици дата поводом овог догађаја да напусти, да ли се то причало?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нисам вас разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је дата команда некој јединици да напусти Подујево, да ли сте тако нешто чули?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили нешто после са тим аутобусима да се десило тог дана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па знате, аутобуси су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате за неки састанак који је био тог дана где су неке старешине полиције имале састанак, ту у СУП-у у Подујеву?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, ко код је долазио у Подујево ишао је код начелника или код командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био начелник а ко је био командир?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Милан Радуловић тог тренутка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А командир?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Орловић Небојша, значи питање дал су они тог дана и били ту, питање је што је долажено ту, где су они не знам, значи ја сам чиновник у односу на, извршилац тих задатака, значи стварно не знам где шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам овде као сведока да ли сте тог дана видели можда више старешине из полиције?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ту имају у згради СУП-а састанак?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам ја за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћу сада да вам покажем неке фотографије и скицу коју имамо, па ћете ми рећи да ли је то вама познато. Јел писао истражни судија записник о увиђају?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је истражни судија писао записник о увиђају?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја мислим да јесте, колико се сећам да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви видели када су тела однета и где су однета?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесам, однета су у КБЦ, одвежена су у КБЦ Приштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Камионом неким војним, не знам шта је било, не знам ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био у пратњи тог камиона?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја сам био у пратњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви помагали.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Са налогом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад одмах после увиђаја или када?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: После увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли тамо предата на судску медицину или где?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: У подножје КБЦ-а сад, дал је капела била па, не знам систем рада њихов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био ту када су та тела пренета у Приштину?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Били су радници тог одељења шта је већ доле, не знам пријемног, капеле, не знам, био сам ја, били су неке друге колеге, не знам одакле су, погинуо је неки колега био па су га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо један извештај овде, каже «дана 30.03., у вечерњим часовима на Институт за судску медицину допремљено је 29 лешева», јел се то ради о овим лешевима које сте све нашли тог дана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да су ту били и неки радници цивилне заштите из Подујева?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нас тројица, четворица смо то, али не сећам се стварно ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И да вам покажем ове фотографије које.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да приђем или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, додаћемо вам ту, фотографије које имамо овде у предмету па ћете ми рећи шта видите. Браниоци, окривљени и тужиоче, пуномоћници, ви сви имате ове фотографије у фотокопији, па ћемо сведоку то да покажемо овако, он ће да погледа и да нам каже коју фотографију препознаје и шта на њој види, читаћете увек, када гледате фотографију оно што пише испод ње, рећи ћете видим фотографију слика број 1 и тако даље, сем уколико не желите сви да ставимо на документ камеру, можемо и то пошто су нам сад укључили. Шта кажете? Погледајте ви прво те фотографије па ћемо онда да ставимо овде да виде и окривљени.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да погледам све или да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све погледајте да видите шта вам је познато па ћемо онда да ставимо овде да могу сви да погледају. Јесте ли погледали те фотографије?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам познато нешто од тога?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам онда, вратите, ставићемо овде на документ камеру да сви виде а ви ћете нам рећи шта препознајете. Режија јел може да се пребаци ово на документ камеру. Ево у реду је.

За овим се преко документ камере приказују сведоку фотографије које се налазе у списима почев од слике број 1.општи изглед улаза у кућу, па до слике 8. чауре пронађене испред куће.

Погледајте прво ове, да ли познајете ово место, јесте ли били ту на увиђају?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде кажите нам онда шта је то.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Значи слика 1, ту је улаз у кућу, гледајући ова врата са десне стране је улаз у то двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ту пронађени који лешеви од ове четири групе о којима причате?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То не бих знао да вам кажем. Значи чауре су биле и сад са десне, испод овога крова који се не види, значи ту је било, значи како се гледа, како се улази кроз капију дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то ових 14 лешева или неки други?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То је 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 14. Где су биле чауре а где су била тела?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Реко бих да су тела била овде лево, значи где се види ова јамболија, а чауре су свуда биле по овоме плочнику, тротоару, шта је ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли оне констатоване у записнику о увиђају?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чауре?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја мислим да јесу, ја сам само белешку правио, судија је правио записник, ја верујем да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте дали белешку?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па предмет читав како је ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У предмету?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде онда да видимо слику број 2.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ако је то праг куће те, сад ја не знам стварно, чаура је било пуно, кажем вам на читавом овом плочнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли биле груписане или не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нису. Биле су пар групице, сад колко групица, дал, колко је то комада у тој групи, али доста је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово не можете да определите где је, да ли на улазу у ову кућу или не? Добро, ајдемо слику број 3.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Видим овде испуцан бетон, могуће да је то ту, стварно, ако су сад та врата десно, не знам стварно, и на другој слици

испуцан бетон био, не знам. Ова слика 4 исто, као за сушење веша, не сећам се тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде на 5.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Опет испуцан бетон, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесу ли то фотографије које сте ви сачинили, односно овај Јанковић тада?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па верујем да су те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нема разлога да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо још 7 и 8.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Са леве стране како се иде је травњак један, могуће да је та трава ту, сећам се дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ову слику број 8.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Исто, слику 8, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су значи које сте ви видели али не можете тачно баш да кажете да ли је то то. Имао сада другу групу фотографија од број 1, број 2, па опет број 2 и број 3 које се односе на нека пронађена тела. Где је ово, овде вам пише, јесте ли били ту?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Сећам се имена сад, сетио сам се у ствари. То, ова чајџиница је између зграде полиције и дворишта, значи на самом тротоару, сећам се овог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте исто тог дана обавили увиђај?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И затекли ова два дела?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, фотографија број 2, јел то у тој чајџиници?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па овде видим мало пре две бунде, могуће да је то, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите, јесте ли познавали неког Гашија?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нисам видео, могуће да јесам али нисам видео лице у том тренутку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад је утврђен идентитет?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Могуће да је имао личну карту или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тад неко.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Можда га је и неко знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас питам, да ли је неко тад прегледао џепове и то?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па то је то двориште, ево овде су та улазна врата, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су та улазна врата, кажите нам овако описно да би могли то да евидентирамо?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Значи фотографија 4, иза овог дрвета са десне стране су улазна врата од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од дворишта?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Од куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од куће.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: А са друге стране куће, значи са друге стране куће је улаз за двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо опет фотографија која носи број 2, па положај леша старијег НН човека, то ја кажем због транскрипта.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ово је, то је поред те, тог предузећа и те фирме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које фирме?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: «Лесна», тако смо имали асоцијацију, лево, десно од «Лесне», значи има још један овде, али мислим да је на патосу, а ово је на степеницама, ово је већ улаз у кућу али то је неки други објекат, друга улица чак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друга улица?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Друга улица, на можда 200 метара од ове, 150, значи раскрсница има прав угао, али друга улица, друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље. Јел то та кућа?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте, сећам се јастука, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова фотографија и она претходна је сачињена у истој кући?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: На степеницама, тело на степеницама и ово мислим да је у истој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел ту био истражни судија?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па свуда смо ишли заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Свуда. Ово?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То је од мало пре чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је везано за оно двориште?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ево трага паса, овога се сећам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То је исто двориште али лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ово тело било нешто одвојено или?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је оно стајало у односу на ову групу?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Гледајућу групу значи са десне стране улазна врата куће, па групу, па лево је то тело од те групе, гледајући улазна врата куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ово тело?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мислим да је само, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел ту било чаура поред тог тела?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо још једну фотографију, опет фотографија број 1 улица Косанчић Ивана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте и ово мало пре је улица Косанчић Ивана била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која мало пре, за коју?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: За ова два тела у кући, један на степеништу један са јастуком, ово је исто улица Косанчић Ивана, били смо ту сећам се, њега сам чак и познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овог човека сте познавали?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мислим да је Гаши, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јер је породица ту Гаши, претпостављам, не знам, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, кажите ми за свако од тих тела односно групе тела је сачињен посебан записник или један записник или како?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један, добро. Хоћу да вам покажем и сад неке скице које имамо овде у предмету, па ћете ми рећи да ли је нека од њих она коју сте ви сачинили тамо код инспектора на разговору.

За овим се сведоку предочавају скице које се налазе у списима предмета скица број 1 и скица број 2, па позван да се изјасни да ли је нека од њих она коју је он сачинио код инспектора у Прокупљу.

Јел у Прокупљу био тај инспектор Кликовац?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, не, они су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Куршумлију?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, он је ја мислим да је радио у Нишу на крвним и сексуалним, али је по налогу Управе крим.полиције додељен му је случај тај, предмет, а у том тренутку је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него скицу сте сачинили у затвору у Прокупљу, где?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да, у просторијама рачуноводства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

У просторијама затвора у Прокупљу.
добро.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ову сам ја, нисам ову са банком и ово, не сећам се те банке. Ову сам ја значи, што има 17 тачака у легенди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Ја сам сачинио скицу која има у легенди 17 ставки и почиње са радња пластике под бројем 1.

Сад нам дајте ту скицу овде, и пређите негде овде ако можете да нам кажете шта је ту на тој скици.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Где да дођем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можете овако овде се провучите. Да ли ви окривљени имате ову скицу у фотокопији сви, ја мислим да смо свима доставили, да са радња пластике. Али је нису сви понели са собом, јел. Ви видите ту, ви Боројевићу да ли ви видите, добро. Ајде нам објсните шта је то ту.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Значи ово је скица објекта самог дворишта и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показиваћете нам овако број 1, број 2, ја сам био ту, кретао сам се тако и тако, дошао сам до овог места, знате, све онако описно.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Под бројем 17. Значи легенда под бројем 17 тачка је ОУП Подујево зграда, из тог правца смо отишли на увиђај јер сам ту кад сам узео истражног судију из Прокупља сећам се, паркирао кола и кренули смо на тамо. Тачка број 16 је кафана, ми је зовемо «Код Чеде», Чеда се зове власник та је улица Рахмана Морине и тачно и ово је било у, Рахман Морина је била адреса станице у Подујеву и ове куће су у тој улици, ово је улица која сече, прва што сече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте мало само. Е, сада можете да наставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улица која прва сече Рахман Морину иде, у ствари води пут зграде Општине Подујево, број 14 је између те раскрснице и овога број 14 где је чајданица, где је констатовано два тела, има пар објеката, неке продавнице су ту само што нису евидентирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте ништа значи између оно што се налази цртали него баш ту чајданицу?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па тако је речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ово број 4, ауто капија, то је дрвена капија велика која се отвара да би се возило паркирало у само двориште и она бетонска стаза је све до ивице куће, значи то је број 6 приземна кућа, 5 хаустор испред куће, па то је чист тај плац, значи, 11. 6 или 8 комада чаура на прагу, не сећам се стварно тог броја, 7.бетонска стаза испред куће, што води до тела које је одвојено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тело оно које смо мало пре видели?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте и које води до шупе, 9. је нека помоћна просторија, шта ли је било, јесте ево 9, ово је земљана површина 8., што сам мало пре приметио на слици, траву па претпоставио сам да је то то, не знам друго шта бих рекао, ако ме питате ја ћу да појасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су та тела груписана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па ово где је 13.између 10 и 13. ту, шта је 13.три комада пројектила на месту, значи где је 13.ту би требало да буде, 13.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви њих означавали или не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се стварно како је то, мени је речено колико се сећам да објекат сам прилаз и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да направите скицу објекта и прилаза до њега?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ова друга скица јел вам она позната, јесте ли ви њу?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ви њу сачинили?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нисам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, имамо овде у предмету, искористићемо то што сте ту, имамо у предмету скицу коју нам је један окривљени сачинио, па ћете сад да је погледате и да нам кажете шта је то ту на тој скици и да ли вам је то познато и да ли је она тачна? Кажите шта видите ту, јел то тачно, јел та скица тачна у погледу овога видите где је.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па имам ову раскрсницу испред себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је команда СУП-а, јел видите команду СУП-а где је означена.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Команда СУП-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, па где су аутобуси. Добро, само да он каже па ћете онда ви да питате. Па видите СУП, команда СУП-а, па возила МУП-а.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је ту нека друга зграда која можда овај окривљени.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ово у доњем десном углу што пише 2.2.2. возила МУП-а, то нам је био паркинг, ова месара стоји, аутобуси су ту некако били паркирани. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не одговарајте ви сада причајте, па ћете одговорати после.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тако ми реците. Значи како под бројем 5 пише улаз у двориште скроз десно је станица полиције, отприлике то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово команда СУП-а што пише, видите преко пута паркинга?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ми смо имали локације због најаве бомбардовања, ми смо се изместили, али не све, можда је та кућа, ми смо у овој кући боравили можда десетак дана, али не сећам се пре или после, можда је кућа сама припремана, ја сам рецимо спавао у овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ово је била кућа која се користила за команду СУП-а или за СУП?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ово је била кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: МУП како се зове?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па СУП полицијска станица, јесмо били ми ту али не сећам се пре или касније, а да смо користили ту кућу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За старешине или команданте или овако?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За све. А јел то овога дана било, јел ту био неки састанак можда, јел ту био ваш начелник?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или командант или командири неки? А овога дана где сте ви били, у тој кући или у некој другој?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, не, у СУП-у сам спавао, у станици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова кућа јел био неко у њој?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па не знам, она је можда припремана кажем, па смо накнадно ушли или је можда неко већ био па је припремано да би ушли, колико нас десетак, колико смо и спавали ту, пар ноћи смо само ту били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел она коришћена само за спавање и за тако живот или за нешто друго?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Само за спавање, није, ма да, ма никако, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а станица је онда овде где пише?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Где пише око десет лица ПЈП па десно, значи то је та раскрсница прва, овде где је знак питања је пут ка згради општине, па то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и онда ово друго што видите, видите овај улаз у двориште, па кућу, па мала зидана шупа, јел видите, под бројем 3?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тако изгледао тај објекат или не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па приближно, јесте са друге стране од улаза и у реду је 5 и 3, можда сад мало лево, али то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у погледу овог објекта, тог дворишта где су пронађена тела то је тачно. У погледу места у односу на паркиране аутобусе, да ли је то тачно или не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте тако, ту су у том неком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако су стајали аутобуси?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да, можда сад пет метара напред назад али то је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино у односу на ову команду СУП-а то не знате?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па кажем вам можда је кућа припремана да би се накнадно користила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питаћемо вас да завршимо, вратите се на место. Питаћемо вас још нешто и мораћете онда да касније кажете пошто видим да ту и браниоци и пуномоћници имају питања. Кажите ви мени, шта је тачније ова ваша скица или ова скица коју сте видели у погледу места где се налазила команда СУП-а, СУП, паркирани аутобуси, овај објекат у коме сте видели тела и самог тог изгледа објекта унутра у дворишту?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Право да вам кажем и не видим неку разлику посебну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите разлику? Добро, ево сад ћемо да постављамо питања. Кажите ми само још које су униформе тада биле, које је користила полиција, и зашто је био задужен СУП Подујево у односу на све те друге полицајце, јел имао нека посебна задужења?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мени то није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли радили редовне оне послове?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја чак нисам ни униформу био задужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција у Подујеву јел радила редовну своју активност, редовне послове?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па не може да се ради редовно кад не можемо на 500 метара да одемо, територија Подујева је огромна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформе које су биле?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Општине читаве, ту су стотинак села, значи не може да се ради редовно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформе кажите ми које су биле и да ли је тог дана било неких лица можда са неким другачијим униформама?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Доста је униформа било и раније и ништа ми не представља тај дан да би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћу још да вас питам за ово што је овде на овој другој скици коју сте гледали означено као команда а што ви кажете да је кућа која се припремала. Да ли је могуће да је ту неки командир, начелник, командант или неко био, да је то користио било за спавање, било за састанке?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Стицајем околности ја сам доста био у друштву где је био начелник и командир, значи дал су били неки састанци и то стварно не знам, а команда је много јак израз за то, нас је можда у Подујеву, не знам сад бројчано можда педесетак нас је било, радника Подујева, али је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био тамо можда ове Специјалне антитерористичке јединице, јесу ли долазиле?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Вероватно, ја нит знам те униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ваш начелник или командир сретао са њима, држао неке састанке?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли били с њим у друштву?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па јесам али он је и одлазио за Приштину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту у Подујеву када су се одржавали састанци кажу окривљени да је то било у овој згради која је ту на овој скици означена овако као команда, то вас питам?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То ми није познато. Нити сам присуствовао нити сам знао да ће уопште да се држи и да је држан било какав састанак или састанци, нити у згради нити било где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту зграду после користио ту кућу, јел после користио ваш командир или начелник или неко?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па сви смо, није ту тајновито било да би само неко од њих улазио и нешто тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и не можете да определите код дана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је та зграда почела да се користи?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: А не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли је то било овог дана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не би могло да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то, имате ли још нешто да додате?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Стицајем околности сам био на увиђају зато што сам радник привредног криминалитета, ја стварно значи био сам ту да, у принципу увиђај води истражни судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, има ли питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад је обавештена тај дан, кад је обавештена дежурна служба ОУП-а у Прокупљу о овоме?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: У Прокупљу, у Подујеву?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Подујеву?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Није ми познато.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али ви рекосте да је обавештена?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: После како смо сазнали, само не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте обавештена је анонимно?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Телефоном, још увек су били телефони у функцији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ме то сад асоцира да ви знате да је обавештена анонимно?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е сад је питање кад је то било?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Није ми познато, све се то касније, све смо враћали те филмове.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Због чега ви нисте од једном покупили све чауре, колико је то било тамо чаура, да ли зато што нисте могли све да понесете или?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па колико је било не знам, али ми смо однели у првој тури Јанковић и ја, не знам сад колико команда је ту било, колико је остало. Нама је опет речено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел имате неку представу по процени колико је било чаура?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: А не знам, стварно не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У тој првој тури које сте понели?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам. Колико смо понели?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па можда 20, 30 стварно не знам, у кесици неке, провидне, мале, али и у другој тури можда је исто толико било, али сад колико је остало стварно не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да. Не, питам вас колико сте понели.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Које су то чауре биле, које муниције?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: 7,62 колико се ја сећам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 7,62, пушчана или пиштољска?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Пушка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пушчана.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Можда је била у оној маси и нечега другог, али стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је био неки лекар том приликом да је вршио спољашни преглед леша?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: После чујем, после сам чуо да је био лекар.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, тада са вама заједно, са вама са истражним судијом да врши спољашни преглед лешева?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: А не, не, то у том тренутку не. Нас тројица смо били само.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците ми само још ово, откуд ви знате да је то вршено два дана касније?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Реко сам два или три.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па откуд знате да је то било, да је увиђај вршен два или три дана касније ако не знате кад је обавештена дежурна служба?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се те.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У односу на шта два или три дана касније, у односу на дешавања?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Кад смо сазнали. На дешавања, али не знам у колико је сати то било тог дана. А радили смо га по.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте ви лично сазнали да се тако нешто десило?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па тог дана касније, не знам, поподне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И онда у односу на то два, три дана касније увиђај?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тако се ради по наређењима по, шта је било, ко је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видели сте ову скицу коју је сачинио оптужени, један оптужени, Ђукић. А у једном моменту пратио сам вас, па ви у једном моменту кренусте да означите зграду СУП-а десно на овој скици.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Иако је окривљени нацртао горе?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја колико сад видим ту слику, он је написао, или већ ко, они, команда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Команда СУП-а, да.?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја кажем да је много јака реч за нас педесетак да је то команда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, не, не, није сад то битно, где је редовна, на овој скици, на тој скици, где је редовна зграда полиције?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па онде где сам кренуо, где сам и реко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где би она била, на овој скици коју је овај окривљени сачинио?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Десно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Десно тамо?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ово горе.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Како гледате слику десно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То би била нека зграда која је припремана и где сте били измештени неко време?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То је кућа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је кућа приватна?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Приватна, породична.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте на овој исто скици, тог окривљеног, видели да је означио неку продавницу шерпи?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел се сећате ви тамо неке продавнице шерпи, ваљда гвожђара?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Имале су пар тих неких радњица, имао је неки сарачлија са кожом што је радио, драгстор је један био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дајте, вратите молим вас ову скицу на документ камеру па да погледамо то још једном, мало умањите, дезумирајте да.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ево под бројем 6 пише куће и радње разне, могуће да је у том делу, стварно не сећам се, под 6.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте се ослонити на то шта је он означио под бројем 6, него видите продавница шерпи показује, продавница шерпи, и то би било близу те капије, близу тог уласка у двориште ту с десне стране, на вашој скици ту би негде требало да буде чајџиница «Дрини»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја не читам продавница шерпи, уопште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како не читате, па имате стрелицу једну, покажите ви, ево то би он означио као неку продавницу шерпи, а по вашој скици за мене је ту нека она чајџиница о којој сте говорили.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да вам кажем, то су пар метара у питању.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не него, сад сетите се те чајџинице и да ли је ту била каква гвожђара тог типа да видимо колико.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Био је овај сарачлија са кожом, њега се сећам, чак и човека сам и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или би ово требало овако оријентисати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам да ли сте ви уцртали све објекте који се налазе на путу до овог дворишта или не, и ако нисте све, објасните због чега? Шта су вам рекли?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не нећам се, значи вероватно су ми рекли да означим објекте где је шта нађено, ништа друго, ако кренете опет долазимо на ово, како сте мало пре окренули скицу, опет је зграда СУП-а десно од овога што пише око 10 лица ПП.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добар дан. Колико сте ви дуго у Подујеву пре овог догађаја?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Од '96.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То значи да претпостављам добро познајете град?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па релативно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да почнемо одмах од ових. Ви сте у вашој скици што је ово са 17 тачака, уцртали аутобусе, кад сте ви те аутобусе ту видели?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ујутру пет, шест сати, магла је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког дана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тог дана кад сам касније, кад у колико сати чуо да се ту нешто десило и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи тог дана кад сте вршили увиђај, односно скицу лица места правили нису били аутобуси ту?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ма не, ма какви, то је касније било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вам је реко да их ту уцртате?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Стварно не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел можемо да упоредимо без обзира што сведок није ову прву скицу која има 6 тачака, да му се та покаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте му.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А немамо две, јел да, јел могу да позајмим ово да дамо окривљеном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево дајемо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али треба нам на документ камери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека погледа прво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али мора преко камере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да погледа прво.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако ставите на камеру погледаће и преко екрана а и сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли погледали ту скицу?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је то правео?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел могу да питам? Јел можда боље да ставимо, или не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питајте овако па ћемо онда да ставимо ако буде потребно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли та скица одговара ономе што је било у Подујеву док сте ви били, значи то су улице Рахмана Морине и улица Косанчић Ивана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па одговара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сад, имамо значи ОУП Подујево, улицу Рахмана Морине и следећи ћошак је улица Косанчић Ивана.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где се у односу на ту скицу налази место где је пронађено 14 тела?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па отприлике где пише тротоар, значи у том делу, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који број?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи на средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који број?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Где пише улица Рахман Морина па доле испод тога пише тротоар и горе пише тротоар, где је горе, на горњој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде вратите то, дођите и ви овде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел би можда било добро, шта мислите, то би био предлог мој, да му се да оловка да он уцрта то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако инсистирате тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако ви процените да је то паметно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде објасните нам ту на овој скици, значи.

За овим на питање тужиоца након што је сведоку показана скица која има 6 ставки и почиње са бројем 1.улаз у хаустор испред куће, сведок изјављује да ова скица верно приказује улицу Рахмана Морине, раскрсницу ове улице са улицом Косанчић Ивана, кућу и двориште где су пронађена тела 14 цивила, и посебно на тражење тужиоца у овој скици показује.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па пошто на тој скици није уцртано то двориште где су пронађена 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Двориште и означава бројем 1X.

Ајде означите са 1X где је то двориште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека уцрта то, нека га ограничи неким.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да ставим тачку или да напишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1X напишите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нацртајте то двориште, улаз у то двориште где би то било отприлике.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Сад улаз у двориште стварно не могу да се сетим свих тих, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте то двориште наслања на ово друго двориште где је на тој скици обележено под бројем 2.положај нађеног леша?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па не верујем, зато што, сећам се иза ове помоћне зграде где је био зид, а ово је кад се крене улицом Косанчић Ивана где пише драгстор, локал, локал видео игре, и ово, то је можда неких и стотинак метара, можда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да ви нисте, ви сте кад сте ишли на ово друго место изашли из тог дворишта па сте ушли у улицу Косанчић Ивана па кроз тај пролаз ушли у двориште?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако. Где сте ви били тог дана у којој згради ОУП-а?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: У оној легитимној.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ту покажите на цртежу.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: ОУП Подујево, где пише кафана, па десно пише ОУП Подујево, ту смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ви сте ту били?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Дабоме, ту сам спавао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте мало пре на питање суда да вам је позлило, да вам није било добро кад сте дошли, хоћете да нам опишете ту ситуацију како је то изгледало, истражни судија је ту употребио неки други израз «колабирао» али питала вас је судија па сте ви потврдили. Само нам опишите како то, шта сте ви то затекли и шта вам се догодило?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па тела су покривена јамболијом била, кад смо открили јамболију сам осећај тога свега и то је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте ли ви напустили то место?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Само сам се окренуо пар корака, нисам напуштао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јер истражни судија је нешто напоменуо у неком исказу у оном другом предмету да сте.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нисам, нисам напустио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да су сви полицајци напустили, да је он остао сам. Да, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли се враћали?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па ја нисам ни излазио из дворишта, окренуо сам се пар корака само.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел вам позлило или вам није позлило?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Позлило ми било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у ком смислу позлило, јел вам било мука, јел се нешто?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Иритирало, иритиран сам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јел вам било мука?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче што је то сад важно, дал му је била мука?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли нешто узели да се смирите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте да одговарате. Молим вас, то да ли је узео нешто да се смири, због чега је то важно тужиоче сада?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Знате зашто је важно, зато што у једном другом предмету који се води пред истим овим већем, када је човеку који је то гледао исте такве грозоте позлило, ви сте му одредили вештачење, због тога је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде за сада нећемо да се бавимо тиме, да ли је овај сведок узео нешто да се смири, молим вас, он је објаснио да му је било непријатно када је то видео, да се уклонио пар корака и да се вратио. Јесте ли ви несметано обавили увиђај пита тужилац?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Како не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чули сте да се то нешто десило, да ли су рекли ко је то урадио?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали тужиоче, то смо питали.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да се вратим или да стојим овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се, ја сам мислила да ће тужилац да заврши па да кренемо на ово, шетамо вас али после ћемо прећи на гледање овде рецимо, на монитору или код бранилаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више за сад питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам хтео да питам, рекао је на питање судије Крстајића да је у првом маху су однели са лица места 30 чаура око 30, а у другом маху исто око 30, да ли је остало нешто још чаура после другог пута?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја мислим да јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико је отприлике остало?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не бих знао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви скупљали чауре или Јанковић?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Обојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обојица.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро. Моје друго питање, рекли сте нешто на почетку да је формирана ПП, где и како, откуд ви знате, шта је то ПП?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па зато што је преполовљено људство полицијске станице.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Како?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па ангажовани су на задацима ПП-а.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е добро, у Подујеву, ко је био?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Значи нисам их ни виђао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Шта је то било, која формација, одред?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам, то не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био шеф, командир?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли чули за јединицу «Шкорпиони»?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Молим?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А тамо?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Како?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тамо кад сте били, то кад се догодило ово што се догодило, зашта се суди?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не разумем да ли сам то тада.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли тада чули ту да неко помиње «Шкорпионе»?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте. А, САЈ, Специјалну јединицу, Специјалну антитерористичку јединицу?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Чуо сам и за њих.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јел се тад помињало да су они тамо, јесу ли били тамо, знате ли?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А знате ли ко је Тутинац?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Чуо сам за човека али не знам ко је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте видели тог дана када се догодило ово што се догодило, јесте ли видели неко санитарско возило, војно санитарско?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Поред зграде Скупштине општине у кафани једној је смештена амбуланта била, то војна што, ништа ми то не представља.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, јесте ли видели неко, јесте ли видели да је санитарско возило неке повређене?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел радио тад у Подујеву Сретен Поповић, у ОУП-у Подујево?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Није ми познато, то ни име ни презиме.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е сад овде имамо ове две скице, ова ваша скица и скица овог господина Ђукића, е сада ви сте рекли да је СУП био овде на ово 17, јел, а да је ово што је Ђукић написао команда СУП-а да је то нека зграда која се припремала за СУП?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Вероватно, ми смо ту у њој били пар дана, али то је приватна кућа, то није.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи Ђукић је тачно означио, то је исто био један СУП, био је СУП ту, није можда, није била команда али нешто је било.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Спавали смо ту, спремала се храна, значи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е сад имамо овде, како бих рекао, ове две скице, ова чајџиница под тачком 14 на овој скици је другчије учртана него на овој скици која има б. Видите овде је чајџиница 14. а на овој где има б легенди она је сасвим на другом месту поред неке.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па то на педесет метара су чајџинице тамо код њих.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А, то су различите чајџинице, две, ова код 14 је једна, а ова је сасвим друга која је код продавнице намештаја, јел тако?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Има их стотину.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, то само да разјаснимо, добро, хвала, немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник оштећених Наташа Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да је тог дана град био готово празан, да су се људи исељавали односно нисте нам рекли који су се људи исељавали, а пошто сте рекли да већина су били Албанци, значи да су се већином Албанци иселили?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Није било ни Срба, није било ни Срба јер Срби су живели у неким селима попут Перане, Обранца, који су на три, четири километра од града.

НАТАША КАНДИЋ: Не, говорим у граду.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: У граду је мало Срба живело, махом су живели по селима.

НАТАША КАНДИЋ: А то мало Срба, да ли су се они иселили или су?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па породице да, остали су да кажем ови мало, мушке главе и који су били ангажовани можда у резервном саставу или при војсци или при полицији.

НАТАША КАНДИЋ: А како су се, колико је град бројао становника?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Колико се сећам преко стотину хиљада.

НАТАША КАНДИЋ: Преко стотину хиљада.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Град са селима.

НАТАША КАНДИЋ: Молим.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Општина читава.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ајде да видимо град колико?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па не могу, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Па више сигурно од 30 хиљада?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, сад ми реците, ако је то 28.март, у ком периоду је извршено то исељавање?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита пуномоћник пре или после бомбардовања?

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да је било исељено, када су почели да одлазе?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па ратна дејства су у околини Подужева почела пре бомбардовања, у околним селима.

НАТАША КАНДИЋ: Говорим о Подујеву, граду.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па прво село је на 700 метара од града, од центра.

НАТАША КАНДИЋ: Које село?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па ово како беше.

НАТАША КАНДИЋ: Обранца, које?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Обранца, можда нема километар од центра а од самог центра до улаза у Подујево има два километра. Значи пре, ближе је Обранца него сам улаз у град.

НАТАША КАНДИЋ: Не говоримо о путу од пута па до Подујева, него о граду Подујеву, када се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пита пуномоћник када је почело то иселјавање и напуштање самог града, пре 24. или после?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Пре.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се, како се Албанци селе, јел то добровољно одлазе по својој одлуци?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Вероватно по својој одлуци.

НАТАША КАНДИЋ: Јел виђате то како они то одлазе?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте, ако у року од, значи ограничено једно време пре бомбардовања, не може бити више од не знам, недељу дана, ако одатле из града одлази 20, 30, 40 хиљада људи, не може да се не види, не иду?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја сам.

НАТАША КАНДИЋ: Како одлазе објасните ми, рекли сте да су отишли, е па сад нам опишите како они то одлазе?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Могу да вам опишем мој радни дан који се заснивао само на станици.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, пошто сте нам рекли да су се иселили ја само хоћу да знам, да нам опишете овде како су се иселили.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја нисам био по терену ни 500 метара ни 2 километара од зграде.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте у центру града?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па кроз центар нико и кад иде, нико не иде кроз центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нећемо да се љутимо на сведока, значи само овако питамо.

НАТАША КАНДИЋ: Не љутим се ја, само да нам објасни, да нам објасни пошто је реко сви су се, град је био потпуно празан, имамо значи највише десетак дана о периоду о коме говори, па само да нам покаже, објасни, опише, како су се они то иселили, он то мора да види, центар града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи пита пуномоћник оно што сам ја питала, што је питао још неко до бранилаца још током истраге, да ли је било неке евиденције о томе који су људи отишли, који су остали, па сте ви рекли да је то било касније. Да ли су се грађани, мислимо на цивиле и сад нас уопште не интересује да ли су они Албанци, Срби или, тамо су били још неки, како каже

попис чак и Египћани, да ли су се они иселјавали организовано или не, да ли су се они иселјавали под присилом или не, како је могуће да се читава једна група, значи тамо има породица њих 10, 20, 50 и тако даље, да се они иселе и да нико ништа не види, то је питање?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Они све време и раде тако и они су организовани и дан данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам за људе, за цивиле, знате, за цивиле, за грађане, уопште ме не интересује да ли су Албанци или Срби, како је могуће да читава једна група напусти, да ми град остане празан, ја сам полицајац и да то не приметим?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Индивидуално су се организовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам, јел то било организовано или не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Индивидуално, значи пар кућа вероватно, то претостављам и ишли су заобилазним путем, ко ће да прође кроз центар.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас судија онда питајте, како индивидуално у року од 10 дана може да оде 30, 40 хиљада људи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам већ питала како је могуће да ми неко напусти град, мени, полиција да ја то не видим, знате.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја као припадник станице у Подујеву нисам ишо ни на 500 метара од зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте као сведок приметили нешто или не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, зато што сам био у самом центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А као полицајац јесте ли вршили неку евиденцију?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тек јуна кажем, кад су се, или крајем маја кад су се полако враћали у град и онда су улазили у куће или неких рођака или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А као грађанин јесте ли приметили да вам је град празан?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па јесам, како нисам, али нити знам како су одлазили ни како су се организовали, можда, индивидуално сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли их види како се то враћају, индивидуално или у групи или у колони?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на повратку, ето то, кад сте већ евидентирали, како су враћани?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Они су касније били смештени како не знам, у селу Шајковац и ту Албанци су били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причамо значи о цивилима?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: О цивилима, су били смештени у селу Шајковац и ишла је прича 50, 60 хиљада људи да је било, жена, деце, чега све већ и након тога је дозвољено да уђу у град, чак су улазили, нападани су, не знам ни ја како, ти неки представници који су.

НАТАША КАНДИЋ: Само да разјаснимо ово, како то им дозвољено, то су људи из Подујева, па избегли тамо у Шајковац, па ко им то сад дозвољава да се они врате кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ова ваша питања схватам као питања која су заправо увод и која нема треба да расветле чињеницу да нама окривљени кажу како су дошли у Подујево и како су требали да траже смештај, и да буду смештени у празне куће ту у граду, и да су те куће по њиховом сазнању биле празне, односно у тим кућама су били полицајци. Значи јел се знало које су куће празне, које нису, у којима је полиција, у којима су грађани?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ретко се знало која је са људством у њој само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се знало које су куће празне па да се уђе у ту кућу и да се људи сместе?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Све су биле празне, кажем, ретко, ја не знам која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све су биле празне?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имала нека наредба шта да се ради са цивилима који су остали, где да се они сместе ако нам та кућа рецимо треба за полицију?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: За тај део не знам, али после овога ја нисам уопште виђао људе, ја нит сам чуо да је нешто било.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас судија само да се вратимо, ово ми је врло важно, сведок је рекао да је град био потпуно празан, и да су тако индивидуално одлазили, а онда нам је објаснио да су 50, 60 хиљада људи били у Шајковцу, а онда им је дозвољено да се врате у град, па да нам ето то објасни, то ко то дозвољава, он ради у надлежној институцији која у време рата има везе и са исељавањем и са дозволом за враћање, па нека то објасни да бисмо стекли слику у којој се то догађа тај 28., кад има убистава цивила на разним местима?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја се противим овом питању, председнице, мислим да је. Ја се извињавам не могу устати због кичме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ви исто са микрофоном се противите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Из којег разлога, прво ово питање очигледно нема директне везе и ви сте мало пре покушали да нађете ту везу која би логично била са одбраном окривљених, међутим ова су питања која прво мислим да нису ни компетентна с друге стране су врло сугестивна, знате, па се каже ви сте ово, ви требате да знате, па полиција је задужена за дозволе и за повратак. То нити су утврђене чињенице нити треба у овом поступку утврђивати, то су чињенице које би се могле односити на неку оптужницу за исељавање и тако даље, у неком другом предмету или у Хагу, или било где, овде је конкретно питање нешто друго, и ако будемо одлазили у ту димензију исељавања у Подујево, Косову, зашто су одлазили и тако даље, улазимо онда опет у нешто што ја мислим да идемо кроз ван оптужнице, знате, ја се слажем да утврђујемо све што ће допринети у погледу судбине жртве и жртава и тако даље и расветљавање самог догађаја, и ја ћу на те околности поготово

постављати питања, јер ми је то у интересу, али мислим да ова питања која иду у погледу исељавања који су услови, поготово што очигледно сведок није компетентан а с треће стране не могу му се стављати компетенције неке или нека знања пре него што му се постави питање да би он требао да зна зашто је то исељено, како и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Овај демагошки приступ одбране мени је потпуно јасан, они би хтели да нас ставе у ситуацију да ми размишљамо да се догодио у неко мирно време неки инцидент, а сведок нам пре тога каже како је био пуст град, како су се иселили, не знам 30, 40 хиљада људи, па им онда неко дозвољава да се врате. Молим вас допустите да се овде ово суђење изведе, да ми знамо контекст у којем се догађа да улази полиција, убија жене и децу, да они два дана не излазе из полицијске станице, нико не врши увиђај, да после тога нема појма, покупи неку чауру, однесе, друге остави, молим вас да знамо како се то догађа, да ли су то услови у којима функционише полиција, а не да нам овде држите демагошке лекције господине браниоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Петровић је нешто хтео.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија ја се такође противи овом питању, отприлике са истог станивишта као и колега Перковић. Овде говоримо о временском интервалу значи конкретан случај се догодио 28.марта, значи отприлике то је четири дана после почетка рата, враћање цивила се дешавало како је сам сведок рекао крајем маја и у току јуна месеца, значи два месеца после тога, за та два месеца се много тога издешавало. У крајњем случају судија и кад је почело бомбардовање Београда људи су бежали одавде.

НАТАША КАНДИЋ: Стварно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неку примедбу?

НАТАША КАНДИЋ: Имам ја.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Имам председнице већа, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте у глас.

НАТАША КАНДИЋ: Ја ћу молим вас наставити зато што мислим да је важно да се зна, мени је врло важно да разјаснимо то пошто је сведок рекао да им је дозвољено да се врате у град, ако може да нам објасни само како је ишло то враћање, ко је то дозволио, донео одлуку да се они који су отишли да се врате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви понављате питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли му је познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви понављате противљење.

НАТАША КАНДИЋ: Па реко је молим вас тако да им је дозвољено, није рекао да има ни сазнање, него реко на начин као да врло добро зна и то је тачно, он је рекао нешто што је опште позната чињеница за оне који то. У то време молим вас је био договор Ругова-Милошевић о томе да се завршава рат па је њима дозвољено, српска власт им је дозволила да се врате у град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад сте ви били тамо у Подујеву?

НАТАША КАНДИЋ: И није било крајем маја, него крајем априла.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не чујем вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што сви други причају осим мене. кажите ви мени до кад сте ви били у Подујево?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: До 18. 19.јуна, кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуна?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте прешли у Куршумлију?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: У Куршумлију, ту сам рођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте и дан данас?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ту сам рођен и ту живим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли ви учествовали у неким ратним операцијама?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или сте све време били ту у полицију у граду?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неку евиденцију над цивилима, значи то је суштина нека која нас интересује у контексту ових догађаја. Ко излази, ко долази, ко се враћа, да добије пропусницу?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: А не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се евидентира?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се прими у кућу, да се види да ли је објекат цео или не, да ли функционише вода? Јел било воде и струје у Подујеву?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Како, где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Подујеву тих дана 28.март?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали струју у полицији?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ми смо имали агрегат за случај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у граду, јесте ли ви имали неко конкретно задужење приликом враћања цивила у град?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, никакво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је ваше конкретно задужење било свих ових дана од 24.марта до тамо 09. 10.јуна?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Значи ту сам био без икаквог конкретног, ишо сам на увиђаје, то сам радио са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имајући у виду да сте се бавили тим привредним, сузбијањем привредног криминала, шта сте онда ви радили у току рата?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Констатује се тамо, изашо сам на увиђај и констатује се место, пише се како, шта, шта је затечено и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад су се враћали људи, ко се враћао, комплетно цивилно становништво или појединачно?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па фамилијарно обично, значи ја сам неког тог маја или већ почетком јуна са радницима из ДБ-а био, ко је правио списак стварно не знам, значи ја сам био рецимо у петнаестак кућа, и уђем у двориште добар дан, добар дан, чија је ово кућа, они кажу тога и тога, како се презиваш ти, он каже, у ком сте сродству, пријатељи, шта знам већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас ја питам, јесу ли евидентирани људи, је ли евидентирано.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Један дан, два, можда и то је мало било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су куће целе, да ли треба да се поправи нешто?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Око силоса сам рецимо, никаквог око поправљања ничега, стање куће ово, значи само тај део тих двадесетак кућа с моје стране што је било ништа више.

НАТАША КАНДИЋ: Само да нам каже, кога су пописивали становништво или припаднике одређене етничке заједнице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли све који се вратили?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Које смо нашли у неким кућама, значи зна се та махала, како се зваше, поред силоса, значи ту је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Албанско?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па јесте, можда је пар кућа српских је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у Подујеву је било комплетно албанско.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, значи тако, да знамо.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Значи само, нису писана сва имена, значи само најстарији тај члан ко је породице, деда, отац, ко ли је шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдемо сад да пређемо на.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли издавали картоне за кретање?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нисам чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли издавали зелене картоне за кретање?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мени то није познато.

НАТАША КАНДИЋ: Само бих сад следеће. Кажете те ноћи уочи тог догађаја ви сте спавали у полицијској станици?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Негде рано ујутру дошли су аутобуси, тако сте рекли. Е кад то кажете, да ли то значи да сте ви видели кад су ти аутобуси стигли или сте то рекли да су се они тамо, где сте их видели?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нисам видео кад су стигли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, рекао је да је касније видео.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Али кад сам изашо испред зграде били су ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте то да су они били ту.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Да ли сте, ко је био са вама тада у полицијској станици?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био Јанковић Радислав?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Он има кућу на 50 метара од станице, могуће да је кући спавао, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не сећате се да сте?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте видели начелника?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте, јел можете некога да се сетите ко је био са вама?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Стварно се не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли били сами?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: У ком смислу, у канцеларији јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Спавали сами?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Никог више није било?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: И сад нам опишите шта се даље догађа, устанете, даље?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Сиђем доле и.

НАТАША КАНДИЋ: Кад видите ви аутобусе?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта да га питамо, да не понавља све него само оно што није рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Па да питамо када излазе, да видимо, долази после Јанковић Радислав па ћемо њега да питамо јел био у полицијској станици?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја се не сећам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је био можда, да ли је видео нашег сведока с којим после врши увиђај, да ли је неко тог јутра чуо, пошто наш сведок ништа није чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали да ли је чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Видећемо, доћи ће други па ћемо их питати да ли су они нешто чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овај човек каже да није чуо.

НАТАША КАНДИЋ: Ја имам само сад питање, да нам каже кад, пошто је рекао да је он тек накнадно сазнао за догађај, само да нам опише како тече, он устане, види аутобусе, шта, која је његова активност тог дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има нешто да сте тог дана радили да?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја немам приручник о радном дану, поготово у тој ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да одговарате, него лепо смирено, да ли тај дан по нечему одудара од неких други дана, да ли излази из неког оквира ваших редовних активности?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта спада у ваше редовне активности онда?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тај моменат је био контакт са истражним судијом, значи узимам судију у Прокупље, идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не пита вас пуномоћник за дан када сте вршили увиђај, него дан када се овај догађај десио, значи да ли сте чули нешто, приметили на улици?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку гужву, неке другачије униформе, да ли сте чули неко пуцање оно што сам вас питала, што је другачије од оног редовног пушкарања које се чуло?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: И пре тога и тог дана и касније разних униформа је било, разних возила, непозната лица максимално, ништа необично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нешто?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је тог дана 28., јел излазио напоље, јесте ли излазили напоље из зграде полиције?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли видели нешто напољу, кретање, јел било одласка организованог у колонама одласка становништва?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нисам то видео.

НАТАША КАНДИЋ: А јел можете да нам кажете а шта сте то видели кад сте изашли на улицу?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Не сећате се.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам шта ме питате.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ето не сећате се. Само још ме занима да ли тог дана долази, да ли видите Јанковића тог дана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Вероватно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли начелник сазива неки састанак?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мене не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли има неке приче у полицијској станици о томе шта се догађа у граду?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Није ми познато.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познајете полицајца Тому?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нешто ближе.

НАТАША КАНДИЋ: Па из полицијске станице из Подујева.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тома може да буде и надимак на конту имена, надимак на конту презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро јел познајете ви Тому или не?

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, ја питам да ли га.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па једног Тому знам, не знам на кога мислите.

НАТАША КАНДИЋ: Ког Тому знате?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: На кога ви мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Па ја вас питам ког ви Тому знате?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јовановића.

НАТАША КАНДИЋ: Па може Тома Јовановић. Јел Тома Јовановић био у ПЈП или је био оперативац ту?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тома Јовановић ради у Нишу.

НАТАША КАНДИЋ: А сад?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, не, и онда је радио у Нишу.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уведите нас у причу.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тома Јовановић је радио у Нишу и сад ради у Нишу, а родом је из Куршумлије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо уопште да причамо о Томи јер ми.

НАТАША КАНДИЋ: Немојте да се правите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће на пример не зна уопште Тому Јовановића и он није уопште у предмету, тужиоче.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте у предмету и те како се на једном месту помиње један полицајац Тома, а наш сведок га јако добро зна само што он неће да каже.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То ви мислите.

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих још само питала да ли је било, да ли је начелник одредио полицајце који ће да помогну полицији која долази из вана, САЈ-а и овим другима који долазе, који ће да им помогну у сналажењу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се после на улицама од локалне полиције укључујући и резервисте.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Није ми познато.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ви то знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је локална полиција рецимо водила ове припаднике полиције са стране у куће, да је давала им смештај и тако нешто?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви то радили?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли је, јесте ли тог дана видели Маљковића, Небојшу, јел био у полицијској станици?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, немам више питања пошто се сведок не сећа ничега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел биле обележене можда неке куће белим пешкирима или белим чаршафима или тако нечим, да нешто бело вири с прозора?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ништа ми не претставља то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Бранилац Перковић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа ја се извињавам због кичме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја знам да ви седите због кичме, изволите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Хвала. Да питам сведока, можда ја нисам најбоље схватио, када је он писао односно цртао ту скицу, не ову која је на мониторима него ону?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ону вашу?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја мислим да сам почео, рекао сам то на почетку, почео сам да радим у Куршумлији, то јест у Прокупљу, значи почео сам половином, средином, можда крајем септембра '99.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, колико је то прошло?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Стварно не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не знате. Реците ми јесте ли ви водили тамо неки записник на том увиђају, неку своју свеску, било шта да сте?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја сам само белешку сачинио о ономе што је нађено, записник је радио Мијат Бајовић, истражни судија.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико је вас непосредно радило на том увиђају?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нас тројица.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви, истражни судија и техничар из?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јанковић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Шта је био чији задатак код тог увиђаја?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па генерално да евидентирамо то шта је у дворишту, у кућу већ, нисмо знали ни где је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим, не генерално, шта је радио истражни судија, шта је радио овај техничар а шта ви. Ево питаћу вас конкретно, ко врши фотографисање?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Фотографисао је Јанковић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је техничар јел?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Дабоме, истражни судија је водио своје забелешке, ја сам своје.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, ту обавест, шта су вам рекли где ви крећете, на који увиђај, шта се десило и тако даље, да ли сте имали нека конкретнија сазнања или?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта су вам рекли, идите у ту и ту кућу, или где?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Непосредно од зграде станице полиције, тако је речено.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам вас схватио. Шта вам је речено, непосредно у ту кућу.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тако је јављено, како сам касније чуо у току дана.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то ме интересује да.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Значи да се налазе више лешева у, е сад да ли је речено у дворишту или у кући непосредно у близини зграде полиције у Подујеву.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, а сад ту има више тих кућа које су непосредно уз полицијску?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Могуће да је објашњено неком радњом са кожом је јединствени малтене био ту, могуће да је нешто или у улици Рахмана Морине, нешто, могуће да је речено само Рахмана Морине, јер је та улица кратка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па коме да кажу ако не вама, овај Мијат Пајевић он није из Подујева?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па дежурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да али вама шта су рекли пита бранилац, вама?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су вам рекли где да идете?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Сигурно су ми дали локацију, стварно се не сећам, сигурно су ми дали локацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вам дали за све ове четири локације?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад ме то интересује, управо те четири локације, на коју ви прво локацију одлазите?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Где су два тела у чајциници.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како сте ви знали да се та два тела налазе у тој чајциници?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Речено ми је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко вам је рекао, то ме интересује, то је?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Колега неки можда, не знам стварно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Станите, јел тај колега био с вама на увиђају присутан ил вам показује или шта, како ви знате да су та два тела у чајциници, то ме интересује?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То је на главној тој улици, тај Рахман Морина, оно малтене тротоара нема и са тог, значи пешака ко иде он то може да види, како је то речено, како је мени то презентовано стварно се не сећам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли вам је речено када су та два тела лишена живота, било шта друго?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Ко је ушао у ту просторију, чајциницу?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Од стране нас тројице ко је први ушао или пре тога?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не знам да ли сте вас тројица, ја питам ко је ушао први?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: На увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сва тројица ушли?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да, мала просторија, једна просторија.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, шта сте конкретно ви забележили у своју свеску, да ли је вршена нека скица, ко врши, да ли вадите чауре одатле, шта се ту дешава осим ове слике, шта ми имамо још?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ништа више о томе не могу да вам кажем, значи то је фотодокументовано, ја сам то написао положај тела што сам у белешци мојој навео и ништа више ту нема, чауре мислим да нису узимане одатле.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А зашто? Јесу ли те чауре биле тамо?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нисам их ни приметио чак.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А јесте ли тражили?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мислим да нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А зашто?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Знате, истражни судија води увиђај не водим ја, значи могуће је да је.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па јел вам истражни судија рекао да не радите то што би требали да радите, јер кажете овде сте радили чауре, вадили, тражили и тако?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Али то је касније било све.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви долазите на лице места, затичете два леша, неко вам је рекао да идете тамо да направите увиђај, вама, судији и том вашем колеги, и видите два леша, имамо ове две фотографије, па сад ћу вас питати, јел су те фотографије тада снимане када сте ви били заједно или после или, имате ли уопште сазнања?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тад.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тада, ко слика?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јанковић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јанковић.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Техничар.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли, истражни судија кажете води, да ли он каже потражите лешеве, прегледајте лешеве, идентификујте лешеве?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја мислим да је нађена лична карта од стране Јанковића, од једног у јакни у сакоу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питала вас је председник већа, сигурно из тих разлога да ли је вршио неко идентификацију и спољни преглед леша, сад кажете да је Јанковић нашао, одговорили сте да није нико, а сад кажете мени да је Јанковић нашао личну карту у сакоу?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Или већ нешто, не кажем да је личну карту, можда је нашао неки докуменат, нема шта да кријем, значи стварно десет година је прошло, сећам се, кажем фино, немам шта да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А други леш да ли дирате, прегледате, било шта?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јанковић, истражни судија?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не верујем да је истражни судија, вероватно Јанковић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад вас ја питам, ви сте тамо, да ли сте ви видели или нисте?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Био сам са њима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Колико сте се ви задржали конкретно у?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Два минута можда, три.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви и судија и Јанковић?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Дабоме, нас тројица.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И одмах сте ишли даље?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Два пута шкљоцнуо и готово?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Или пет пута, стварно не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Јесте ли знали чија је то чајданица?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И, где даље идете?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Идемо у двориште те куће где су били 14.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како одлазите баш у двориште те куће, ето сада да вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоче, рекао је на почетку да су добили места где да иду, да не питамо за свако место поново.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па знам, али он је ту врло неодређен, нити од кога, нити шта, нити, ја сам га питао за чајданицу шта му је речено, па је рекао то је мого свако да види с улице.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Тачно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А сад вас ја питам, јел сте ви пролазили, ишли вамо па видели два леша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао даје добио да не понављамо, рекао да је добио, да су добили адресе где да иду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Реците ми сад, ту где сте видели тих 14 лешева плус ову жену, шта сте конкретно ви у том увиђају направили осим тих чаура?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Скинуо сам јамболију са Јанковићем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То сте рекли, било вам је зло.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Скинуо сам то, било ми је зло, вратио сам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислим од техничких или било којих?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ничега.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Стручних лица?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ништа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Прикупљање неких трагова, изузимање трагова?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ништа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Биолошких, материјалних?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ништа.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Од материјалних трагова, да ли осим чаура сте било шта узимали?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте видели негде било које зрно од метка, значи зрно које је испаљено, које је рикошетирано или се зауставило, видели смо тамо на овим фотографијама.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: На зид.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У зиду и тако, да сте вадиле та зрна, сортирали их, стављали и тако даље, или код тела?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја, не сећам се дал сам нашо али вадио, сортирао нисам, не сећам се да сам нашо у оном.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не сећате се да сте нашли, било је. А реците ми да сте нашли да ли би то зрно изузели, фотографисали и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Највероватније.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте ли ви питали истражног судију да ли да. Колико сте се, ајде сада да вас и то питам, колико сте се ту задржали?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам, 20 минута, пола сата.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: 20 минута, пола сата. Добро, и после тога?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: После тога нам је објашњено да поред «Лесне» те продавнице намештаја тамо у оној другој.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ко вам објашњава?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел вам то јављају с моторолама или сте ви унапред знали да идете на четири места?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, не, тако је речено, четири места и поред бутика «Гаши», та фамилија има тај бутик «Гаши», поред бутика «Гаши» у дворишту има исто тела. Значи не сећам се ко ми је рекао, реко би име човека, стварно ми није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да питамо оно што није рекао сведок.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Немам разлога да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, и отишли сте онда на то где су вам рекли још где има лешева, јел тако?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Да.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И шта сте тамо направили?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја своју забелешку, судија вероватно своју, крим.техничар је то документовао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јел вршите ту преглед леша?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, не знам, ја не, не сећам се.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јел вршите ту скупљање чаура, зрна, евентуално било шта?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јел питате ви судију јел требамо то да радимо или не требамо?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја га питао нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Сад ћу вас питати, да ли је то вама први пута да сте ишли на увиђај за убиство?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Како не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Први пута?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па можда је други или трећи, или, све су тако рађене, не сећам се тога.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли вам је за време ратних догађања, да ли је било још било какво такво убиство где сте ви ишли пре или после?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: За пре не сећам се, после јесам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: После јесте. Исто у Подујево?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Села, околина, град.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте ли на исти начин радили овај увиђај или?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Апсолутно, фотодокументовано и опис, где, шта, како и касније као адаптираш се па.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А реците ми у Подујеву јел још било убистава оваквих?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се, у самом граду не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да сте ви чули и ишли на увиђај?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Био сам на доста увиђаја, сад, колико је било то у граду, колико у околним селима, стварно не знам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рците ми, зашто сте вршили, ја не видим никакву повезаност осим да је то у близини, јединствен увиђај за ово у Рахмана Морине и за ова друга убиства?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Зато што смо имали само једно возило, и зато што сам ишо по судију у Прокупље и враћао га.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи нисте те догађаје повезивали са истим починиоцем, са овим, са оним, него само због тога што.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Само је јављено и.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Ја ћу да се надовежем на ово питање браниоца па да вас питам, у том периоду од кад је почело бомбардовање па до краја док сте били ту у Подујеву, јел било још неког дана или неких дана где је било тако од једном на гомили 20 лешева?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Није, ја упознат нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је то био само овај један дан?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мени што је познато то, и где сам ја био то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми у ратним условима како сте обављали увиђаје, хитно или по пропису?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Значи због честих прекида пута, мени је речено да ја то, да изађем на лице места, да напишем тамо опис тога свега, да се фотодокументује, да се да налог цивилној заштити, то је све истражни судија радио да се тело преузме и да се сахрани на муслиманско гробље, пошто су већином били Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неки бранилац има питања.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ја бих молио само да се сведоку покаже скица лица места које је по његовом сећању сачињена у Прокупљу, пошто овде имамо ону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову са 17?

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Да, да, са 17. Мене само интересује да нам сведок каже, по његовом сећању да ли је у овом дворишту где је нађено ових 19 лешева, било још стамбених зграда или је само ова једна где су ова тела пронађена?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја мислим да је била шупа тамо, па ево и пише то.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Не, у реду, питао сам стамбене зграде, значи за становање куће, зграде?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па зид дели то двориште, значи.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Не, у том дворишту, у том дворишту да ли је?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја колико се сећам једна кућа је била.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Само та једна?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: 70, 80 квадрата, мала приземна.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: А да ли поред овог улаза главног са улице постоји још неки улаз у двориште?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Врата су била отворена широм, она велика дрвена, могуће да има за пешачки пролаз.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Не, било где у дворишту, било с које стране у дну, са леве, или десне стране, да ли се сећате да ли је било још који?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Хвала лепо. Ништа, само толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Бранилац Драгић.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Поштовани суде, адвокат Драгић бранилац окривљеног Боројевића. Ја бих молио да сведок уколико се сећа мало обајсни детаље око проналажења и узимања чаура, ко је то радио, како, у шта су паковане и како су означене, и коме је предао те чауре, ето то је отприлике суштина мог питања?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Чауре смо узимали Јанковић и ја и први и други пут су оне паковане у кесице неке што је Јанковић имао, и први и други пут сам ја лично однео те чауре у подруму школе неке, непосредно у близини СУП-а Прокупље где су били значи начелник СУП-а тадашњи и онда начелник одељења полиције, били су неки мени непознати, не знам, значи нисам никоме конкретно дао, али сам спустио на сто и први и други пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, први пут колико?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се, мало пре сам чуо, 30 сам реко, 20, 30 стварно не знам, заједно смо скупили у једну кесицу и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел каже истражни судија скупљај овде чауре, пакуј, носи? Не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се тога.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Да ли се сећа о којим чаурама је реч и у вези а којим лицем места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то, рекао је 7,62.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: 7,62 али мислим везано за лице места, пошто овде имамо фактички три лица места, односно три та несретна догађаја, погибије и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Четири.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Черири.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Само смо из овог дворишта, у стварни са тог тротоара и са ова три та остала нисмо, значи прескочили смо чајциницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову кућу?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па кућу смо радили, па смо прескочили онда ову кућу где су два тела и трећу локацију, то је прескочено, једно тело.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Добро. Кад је спустио те чауре на сто како каже, ту је било више људи, да ли зна судбину тих чаура даље?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Јел то неко. Како су биле означене те кесице у којој је скупљао, да ли уопште су биле означене и повезане са неким догађајем, местом?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се ознаке саме кесице у којој су чауре, али пошто смо са једног места узели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате о чаурама које први пут или други пут узео?

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Први и други пут је како сам схватио госпођо судија узео са истог места чауре, са истог места, тамо где је било више лица, значи 14, или како он каже, не знам колико, и одатле је два пута узимао чауре, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви питате за први или други пут кад је донео чауре?

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: И за један и за други пут и да ли је то, у коликом је то размаку рађено, временском?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам, пар дана, можда недељу, две, стварно не знам, можда и више, не могу да се.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Недељу, две дана?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Од кога, од првог?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Од првог до другог.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Узимање чаура?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја бих рекао, не сећам се стварно.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Добро, то се сећа. А кад је, каже ставио на сто, први или други пут?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Оба.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Оба пута? У временском периоду од толико дана колико је наведено?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не кажем конкретно, стварно не сећам се.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви, окривљени.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел могу ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Имајући у виду ово питање колеге Перковића па да то расчистимо. Јел ви увек радите тамо у Подујеву у ОУП на привредном криминалу?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па добио сам решење и једно време сам радио по томе, после кад се.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли радили некад на крвним?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овај увиђај који сте рекли Перковићу да сте били три, четири пута сте излазили на увиђај, јесте ли то излазили по предметима крвних деликата или привредног криминала, сем овај задњи?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Због разноразних немогућности, тачно не могу да се сетим којих, шта, значи речено ми је да ја обавим тај део и само.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не обавили сте овај, то ми је јасно, али у ранијим увиђајима зашто ви као инспектор привредног криминала идете рецимо на увиђаје за убиства?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па то је сад питање за неког другог, ја сам извршилац тих.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па добро, није уобичајено, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви имали, не. Да ли окривљени имају нека питања? Има, изволите, ево можете овде на овај микрофон.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ја сад како сам схватио овог сведока, а гледам ове скице овде где су приказани ови лешеве, по мом виђењу сада имамо Гашија на два места, да ли су то два Гашија или један Гаши на два места, само то да, не разумем мало?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Породица Гаши.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, извињавам се, само да, овде на фотографији број 1 пише улица Косанчић Ивана у Подујеву, а ви сте рекли како сам ја схватио да је то леш покојног Гашија, да сте га препознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На фотографији број, који 1, који?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Сећам се тела.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, јел познајете ко је ово, само то ме интересује?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: А не на фотографији, онда.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не онда, ви сте мало пре, ако сам добро схватио рекли да је овде.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: А не, реко сам чини ми се.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Чини вам се, кажете да га познајете, то сам мислио.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја се извињавам.

ОПТ.ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јел овде имамо Гашија и у кафани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да познаје Гашија чије су тело пронашли у једној кући, јел тако?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Баш на овоме што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова фотографија која?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Мени се чинило у том тренутку, јер сам му знао, улазио сам у то двориште раније и знам сина му.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Само мало молим вас, битно је, ја можда нисам добро схватио. Јел можете погледат ту фотографију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите шта да предочимо сведоку?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па ову фотографију број 1, ја сам схватио да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та фотографија која је посебно сачињена?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Ма не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ту фотографију је он рекао.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да му се чини да је Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да му се тад учинило да познаје човека.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па добро, да ли мислите да је то Гаши?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: У том тренутку ми се чинило, кажем, кад сам био онда, на слици то не може да се види сад нема шансе, како.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, зато што овде имамо у кафани «Дрини».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једног човека са истим презименом?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Исто Гаши.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Гаши је страшно распострањено презиме генерално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су два различита човека, јел?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Е па то питам.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Има можда 3000 члана породице Гаши.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Добро. Онда још само нешто, можете ли фотографије ове да предочите сведоку, ове све што смо гледали фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па шта да питамо?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па у вези ове жене мртве овде и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова која је посебно издвојена?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Јесте. Фотографија број 5. Да питам јел. Ви кажете од чега су ове ране настале на овој?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то од паса.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ово је сликано од стране техничара и написано је од стране техничара али сви смо били ту и нама је то личило на то.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Зато што у увиђају ономе од 30., што је вршен увиђај, записнику пише, сад не знам да ли је то то, пише жена, леш женски, чини ми се одбијена лева рука или десна не знам, и разнешен бут или не знам шта, види се бутна кост назначено 20 дал 30 сантиметара, не знам колико се сећа, па да ли се то описује исти овај леш или је то неки други леш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није сачинио записник о увиђају већ истражни судија па то евентуално можемо њега да питамо.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па да, мислим шта може да нанесе овакве последице, ране, то сам мислио. И овде ако можемо поново у ту чајданицу да се вратимо само на тренутак један, ту где је леш од овога, НН леш, да ли можете да видите то, фотографија број 2, ви сте у тим ратним годинама вршили увиђаје, па вероватно сте наилазили на разне лешеве, шта по вама, какво оружје може да направи овакву рану да нема пола главе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово у контексту ваше одбране, јел тако, па ћу ја дозволити.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то у контексту ваше одбране?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па да, да видим из чега је извршено, мислим из чега је погођен овај човек то ме интересује?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Стварно не бих знао да кажем.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Да ли може аутоматска пушка, то желим да питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, кажем у контексту ваше одбране?

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не можете да кажете?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, не.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, у вашој изјави коју сте дали чини ми се истражном судији рекли да су, да је један леш чини ми се женски био напољу а остали лешеви да су били сви у кући, то сте рекли, чак сте после на посебно питање поново на то одговорили колико се сећате, не знам, леш је један био вани, остали сви у кући?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Није истина, реко сам то.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: А данас сте другачије рекли зато питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И судија вам је предочавао да сте тамо у оном другом предмету рекли.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте, истина, истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су били напољу па сте ви тврдили да су били као, и сад шта је било.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се стварно и блокада била и нема шта, сећам се.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро, јесте ли се сад сетили где су били лешеви, вани или унутра?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Вани.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Сад су вани, добро. Још сам нешто хтео, само мало. Да ли у том дворишту где је тих 14 лешева било неких камиона, аутомобила?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Камион не верујем да би могло да уђе а ауто није био.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, то ми је битно зато што после ће се спомињати то.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не, није, ја не верујем да може камион да уђе због висине онога горњег дела капије.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: И ја мислим да не може зато и питам. Да ли има испред те куће где је тих 14 лешева канал некакав, ту где је тротоар где сте ви обиљежили тротоар на оној скици. Да ли се може или сме да се предочи сведоку скица П1 сведок што је направио.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се канала равна је улица.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, добро, само да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, само да нађемо. Хоће окривљени да вам предочимо скицу коју је један сведок направио, њега истина нисмо саслушали

али да вас не бисмо малтретирали касније да искористимо то, ајде ако можемо да нађемо П1, да дајте ако имате.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Да ли препознаје сведок шта на тој ту, јел можете тамо да прикажете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте ову скицу, то је један сведок ту саслушаван у овом поступку сачинио ту скицу.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Овде има тај канал, али ја се не сећам тог канала, то и ако нешто, то је можда за одвод воде од кишнице, од атмосферска нека дубина, ја се не сећам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се не сећате тог канала?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Дворишта тога и тога свега мислим, то је двориште где је лишено живота 14 цивила, чини ми се да је то описано ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ово амфор, то би требало да буде улаз у то двориште.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Дал су то исте стране улаз.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Онда је то овако.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Е па то, то, зато вас питам како то треба да се окрене.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Могуће и да су била два улаза, ја не знам.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Сад сте рекли један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел по вашем сећању ово.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Могуће, ја кажем ја нисам видео ни један, ни други, ни трећи, главни улаз у двориште, значи само овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел улаз где сте ви ушли то где овде пише амфор или није?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Овде са које стране је сад улица.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Јел могу да објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите улицу овде?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Како пише куће са десне стране, и овде где пише канал има као улаз неки, па је са десне стране написана кућа, а са ове стране где пише амфор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПС би требало да буде полицијска станица тамо видите, е то нека вам буде нека оријентација.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ево, значи ПС значи улаз ја где сам ушо је овде где пише канал, па има назначено нешто, већ како је, и са десне стране што је назначено као кућа, то је тај улаз са те улице Рахман Морина где сам ја био, ушо и изашо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел ово онако како се вама чини или не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Кућа је мало даље, кућа је даље, није уз ово, значи иде се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, улаз у кућу и распоред објеката у дворишту?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па није кућа са десне стране, приземље, али овде са десне стране пише кућа, сад, онда може и одавде да буде улаз.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Немојте окретати, ставите улицу Рахмана Морине испред вас па гледајте тако да сви знамо шта гледате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел видите ово ПС то је полицијска станица и то вам је оријентација.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: У реду, само је са друге стране, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ово одговара ономе где сте ви били, вршили увиђај и ономе што сте ви видели, јел ова скица тачна или не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Није тачна из разлога тог што је кућа на десет метара од капије.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па добро, ја сам задовољан с тим, значи није, не одговара скица, не одговара да идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није тачна у погледу тога.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: По мом овде где сам ја био није. Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно у погледу тога колико је кућа далеко од улаза.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Десетак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у погледу положаја улаза?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Од улаза значи улица Рахман Морина, кроз ову капију, значи ако је ово капија пошто је ово ПС, са друге стране ПС значи то је та улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По сведоку који је правио ову скицу амфор је улаз у двориште.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја тај улаз нисам видео.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па да ли одговара, јел има ту уопште улаза, с те стране то, да ли одговара та скица лицу места где сте били или не, реците да или не и готово да даље питам.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Овај улаз нисам видео ја.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Комплетно скица да ли одговара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови објекти унутра, распоред објеката и распоред ове жене, каже жена убијена, то је ово тело које је нађено појединачно.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Поред шупе оне, помоћне просторије, она није назначена и кућа је ван, кажем вам, ето то ситнице неке које, али, али овај улаз ја нисам констатовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта још имате да питате.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не одговара скица ова јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Да, добро. Хтео сам још нешто да питам, ви сте у вашој изјави, коју сте давали рекли да је лице места је било обезбеђивано или није било обезбеђивано?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Реко сам претпостављам, ја нисам обезбеђивао али претпостављам.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па зато што ми чудно онда одакле ти пси ако је лице места обезбеђивано, да дођу пси да дирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко је током вршења увиђаја.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Само током вршења увиђаја, а ових дана не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тако је рекао.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита окривљени јел свих дана од тренутка када су пронађена тела па до тренутка када су тела пренета, јел неко вршио обезбеђивање лица места?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Вероватно, не знам, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вероватно.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Сигурно, сигурно.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Зато и питам, значи ако је вероватно лице места обезбеђено одакле пси ту, то ми није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваша примедба.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: И још сам хтео нешто, само мало. Колико се путује од Пролом бање до Подујева?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Значи тачно има километара 11 до оне пумпе у Рудару и тамо још неких 20 и нешто, нормална возња, значи 60-70, шта знам, 35-50 минута.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Питам вас то, кажете у аутобусима су спавали људи, падала је киша, па да ли се уморили од тог пута или шта да су спавали у аутобусу?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ја нисам реко одакле су они дошли, ја не знам одакле су дошли.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Дошли су, ми смо дошли конкретно из Пролом бање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нити знам, нит сам реко.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Е сада ако може она скица што сам ја направио, само да нешто ту да погледамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево то већ имамо овде при руци.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Само да појасним сведоку нешто. Овде где пише око 10 лица ПЈП-а, ту где сте рекли да је СУП тај, значи СУП је ту са друге стране, јел тако преко пута?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Са десне стране наспрам овога што пише 11865.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Шта 11865?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па у доњем десном углу пише нешто хемијском црвеном, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ознака стране судског списка.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Па онда са друге стране.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Па добро, ту испод где пише месара па доле у томе ћошку?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Е дабоме, испод, овде.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Значи ту је СУП Подујева?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: А овде горе где пише команда СУП-а ту значи није СУП?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ми смо били измештени, сад, реко да мало пре да ли смо пар дана пре тога или неко време после тога стварно не знам, али да смо били у тој кући били смо, јер не сећам се да смо спавали ни два пута, али сам ручао ту.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, није битно то, сад крако мислим одговорите, значи да ли је ту СУП био или није био, та команда СУП-а да ли је била ту или није била, горе где пише команда СУП-а, јер ја нисам сигуран, ја сам ставио упитник. Ја не знам зато вас и питам, да знам ја би рекао.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Били смо сви ту, значи био је и командир, и начелник, команда је много јако за нас мало, али да смо били у тој кући, јесмо.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, значи били сте. Е сад, овде доле, ових десет лица ПЈП што пише, значи то је исто испред ваше станице полиције у којој сте ви радили?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Дабоме.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Е добро, сада су ми неке ствари јасније о целом догађају. Значи то је ваш припадник Посебне јединице полиције који је дошао овде испред чајџинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сад то, ви понављате своју одбрану у том делу шта се догодило пре овога убиства цивила?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Сада значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да питамо сведока још шта има, јер се ближи 12 сати када ћемо морати да направимо паузу због окривљеног Медића.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па морам да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде питајте.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Имам ја још да питам, мислим зашто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ајде изволите.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Значи онда ја сад могу доћи до закључка да је некакав, да је то припадник њихов и зато долазим до другог закључка, због чега нису узете чауре са лица места из те чајџинице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваше запажање поводом овог исказа сведока, значи то не можете њега да питате, никако.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Па добро. Гледајте шта сам ја сад приметио у тој изјави, само овде где пише улаз број 5 и то двориште где је 14 цивила, ту су узете чауре, а ја кажем, по мени смо ми ту и били, значи ништа, то у реду је то, и по његовом сада, где је СУП где је шта, дошли смо у то двориште. Е сада све остало околу где се шта десило ту нигде чаура нема. Е сад, зато то и питам, како сад овамо нису узете чауре, овде су узете, због чега то вама, зато што је. Само да питам још једну, у вашој у тој станици полиције у Подујеву, ви сте из ваших редова, значи из ваших активних припадника јединице полиције формирали посебну јединицу полиције?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То су урадили, то је СУП Приштина.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Пустите то СУП Приштина, из редовног састава полиције, значи подујевског СУП-а одређивали се људи млађи, способнији, по неким критеријумима и формиран је, па то само да питам, значи формиран је.
СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: И ви познајете те чланове ПЈП-а у вашој јединици?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Знам, како не.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Ко је био припадник, ко је командант био те јединице код вас?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: То не знам.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: А јел знате ко је био заменик?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Био је момак из Лесковца, како се зове не знам, са академијом је, преполовљено је било, много људи је било ту, а сад стварно старешински тај кадар не знам.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Да ли су дужили припадници ПЈП-а пушкомитраљез 84?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: ПКТ?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не знам.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не знате. Не би онда више да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, шта сте ви хтели?

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Само ако може да се врати на овај графоскоп скица лица места, што је нацртао сведок П1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок П1?

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Да. Хвала лепо. Ништа, само да расправимо оно питање, по овој скици овде лица места, у овом дворишту се налазе три стамбене зграде, имамо ову означено кућа у горњем, сад како бих назвао.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Добро, видим, ево у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У горњем десном углу.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Јесте десном углу, а доле лево имамо колико ја лепо читам овде, колико знам тачно шта је написано, пише овде троспратна и пише приземна?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: У том дворишту колико се ја сећам нема.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су биле троспратна кућа, приземна кућа и нека мала кућа?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Та приземна мала је о којој ја причам све време и око ње што је а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова троспратна?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ако није са те неке друге стране зида, стварно не знам.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Имате ту скицу јел, е овде значи, овде уђете кроз овај амфор на број 5.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Добро.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: И кад прођете кроз тај амфор, значи ви пролазите између, испод куће и између две куће, јел тако?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Испод крова.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Да, добро.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: И иде се стазом до.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, јел лево у томе самоме пролазу, има, значи ушли сте у пола тога, ево ту тачно где је број 5 назначено, стојите на том месту где је број 5.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Добро.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Јел има лево и десно зид, или је то само улаз, слободан улаз неки у двориште о коме ви причате или значи овде на број 5.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Са десне стране је зид, и које је међа, јер је кућа са те десне стране из правца улазних врата у двориште само је већ ослањана на зид.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, а са леве стране?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Има двориште, кад се прође ту има двориште.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, не кад се прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам пролаз да ли има са стране зидове и горе?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Сам пролаз, да ли има нека просторија?

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Не, не, да ли је обзидан тај пролаз, некако као тунел, како би вам предочио?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Врата дрвена, висока, широка, за ауто путничко, за трактор рецимо и горе ћеремида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са стране јел има зидови и са једне и са друге стране?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Не сећам се.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Добро, кад се прође кроз тај пролаз, и одмах окренете се лево, значи то је оно по војнички на лево, шта угледате испред себе?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Травњак, ништа више, ја колико сам.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Нема кућа на спрат са великим исто гаражним вратима металним?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Нисам ја то видео.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Нисте видели, добро. Погледајте ту на овој скици ту где пише 3, то је као шупа једна мала нацртана, лево од те шупе видите да има ту као жица да је нацртана, да ли у том дворишту где сте ви били, где су нађени ови цивили које сте ви сликали, да ли ту постоји таква жичана ограда, од жице плетене, обичне жице ограда?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Није ми познато.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Није вам познато. А ви сте били у том дворишту јел?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесам.

ОПТ.ЋУКИЋ ЖЕЉКО: Онда ви нисте били на овом месту. Ја немам шта више да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли остали окривљени имају питања?

Обзиром да је 11.53, направимо паузу и то до 12.15, 12.20, до 12.15.

Кажите ми да ли имате трошкове?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Имам, аутобусом сам дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колики су ваши трошкови за данашњи долазак.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: 830, један правац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад морате сви мало тише, ништа нисам чула сведока.

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: 830,00 један правац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Куршумлије?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1.500,00 јел то довољно за аутобуску? Није, тужиоче кажите примедбу преко микрофона да би смо је забележили. А ви ми реците колика је укупна ваша повратна карта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 830 и 830 је 1660.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и колики су вам трошкови исхране?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, значи хиљаду, и тужиоче колико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Треба му да дође и од станице до овде, сад га доводите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам сведока колико треба њему за трошкове. И ја вас молим да интервенишете онако како то предвиђа Закон о кривичном поступку, то јест тамо где је место тужиоцу да подиже оптужницу, заступа, поставља питања ради расветљавања ствари али да никако се не уплиће у ствари које нису за заменика тужиоца за ратне злочине а нису ни пристојне. Ваши трошкови су 1900, да ли је то довољно или не?

СВЕДОК МИЛАН АНАСТАСИЈЕВИЋ: Довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд досуђује сведоку трошкове у износу од 1.900,00 динара на терет буџетских средстава суда.

Хвала вам седите.

Хоћемо сада да наставимо.

Наставак претреса након паузе ради одмора.

Јел све у реду. Позваћемо сведока Радислава Јанковића.

Сведок РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ

Пред судом је сведок РАДИСЛАВ.

Радислав или Радисав?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Радислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Са подацима као код истражног судије од 12.11.2007.године.

Да ли има неке измене у вашим личним подацима?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте данас као сведок, као сведок сте дужни да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, све што вам је познато морате да нам кажете, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би вас или вашег блиског сродника изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу и ја вас опомињем да сте положили заклетву код истражног судије. Ви ћете данас да нам кажете све везано за увиђај који сте обавили, коме сте присуствовали 28.марта '99.године, као и за онај период односно дан када сте сазнали да се ту нешто десило. Изволите.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па ја сам се налазио у канцеларији тог дана, на послу, чули смо пуцњаву, рафал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви радите као?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Криминалистички техничар, сад сам пензионер. И чули смо пуцњаве, истрчали смо из дежурне службе и ми из канцеларија што смо били, начелник на степениште, јел то је близо СУП-а ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког правца сте чули, из које улице?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па та улица где је СУП, Рахмана Морине улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био с вама тад у СУП-у још?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па ту су били начелник и командир и помоћници и сви радници, дежурна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од колега ко је још био, спомињали сте Живорада Јовановића?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да, он је техничар, колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И истрчали смо на степенице, онда смо видели ту нека униформисана лица, аутобус је био паркиран ту код СУП-а близо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико аутобуса?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не могу да се сетим сад, за један знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је то било, у колико сати?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ту негде око подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А каква је пуцњава била коју сте чули?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Рафална, дуги рафал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један дуги рафал?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Прво један па после још један или два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су радила та униформисана лица која сте видели кад сте истрчали?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па ми смо истрчали на степенице и начелник и командир су били ту, они су почели да лупају на службена кола која су била паркирана ту, галамили, викали на нас, улазите, улазите. Док није дошо неки њихов па их смирио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве су униформе имали?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не могу да се сетим сад, то је време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је тај њихов дошо да их смири?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, јер ми смо одмах се вратили на степенице ту и унутра ушли и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажете код судије истражног да су били у зеленим униформама, неким плавим?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па било је и зелене и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је лупао кола?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Било је разних униформа су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И ми смо ушли ту и нисмо излазили док се нису смирили, све, а то смо сазнали после неколико часова смо сазнали да су лица, ту извршено убиство и нисмо прилазили до касно увече, онда смо видели ту и чекали смо наредбу да извршимо увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао тамо у двориште да види шта је?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Из дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, дежуран који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел га неко послао или је сам отишо?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Послао га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте чули да се тамо нешто десило?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па ту је близо, и онда командир и начелник су га послали да види шта је било и кад се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он рекао кад се вратио?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Каже, већа гомила убијених је на гомилу ту и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Онда смо чекали, увиђај је извршен после три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што после три дана?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Чекало се наредба и судија није могао да дође, јер судија је био из Прокупља, чекао се судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је било на увиђају, ко је ишо на увиђај?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ишо сам ја, Милан Анастасијевић, патрола полиције, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел наложио ваш начелник да се обезбеде ти лешеви, да се обезбеди то вршење увиђаја на неки начин?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да се обезбедио?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па то је близу СУП-а ту, дежурна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел одредио неког да чува тамо то двориште?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, дежурној служби је наредио само повремено да иде, пошто је ту близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да иде да?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Обилази лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта сте ви кажете добили налог да радите на увиђају, на ком месту да вршите увиђај?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па ту где је у то двориште где су убијени ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А још на неком другом месту или?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Има, и по ширу околину, по кућама ту, у тој близини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел вам то неко рекао или сте ви успут видели?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Успут и видели и онда судија је наредио да и ту вршимо увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде сад кажите шта сте све успут видели и шта сте на крају видели у том дворишту?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У том дворишту сам видео све на гомилу, а чауре су биле у пролазу, јер има, кућа је на спрату и има пролаз, капија где је, пролаз, испод спрата горе, а ту су биле чауре, гомила чаура и у дворишту исто, друга већа гомила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и колико је тела било тамо?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па ми смо избројали 19 је укупно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како укупно?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па са овима што су остали живи, ово петоро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви затекли неког живог ту?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нисмо знали, тек после доктор кад је дошо и кад су пребачени за Приштину они су установили да је петоро живо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана сте ви вршили увиђај у односу на то кад сте чули те рафале?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па три дана после догађаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, кад сте установили да је неко жив?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па кад је дошо доктор после увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел доктор дошо ту на увиђај?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да, после увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на лице места дошо доктор?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да, да, на лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који доктор?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не знам, сад сам га видео овде, иначе нисам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај што сте га видели овде?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да, а он је доктор у Специјалној јединици полиције, у САЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам је он реко?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Мени ништа, само после, јер одма су пребачени, цивилна заштита је пребацила све за Приштину и тамо је он ваљда установио да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други, друга тела што сте нашли где су била?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па по кућама и дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате неку адресу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Једна је Косанчић Ивана а ова друга не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви живели у Подујеву тад?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико дуго сте радили у Подујеву?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Од '75.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ваша кућа је била у Подујеву, ваша породица?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стан, да, ваша породица.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја сам родом из Истока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми онда, јел можете да опишете у којој сте улици били, где сте нашли ова друга тела, где сте нашли ово како изгледа овај улаз?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Два тела смо нашли у чајдиници једној ту одма, та два тела, па онда иде ових 14 убијених и редом тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да ви идете редом и тражите тела и вршите увиђај?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па то је близу ту, изиђе се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то реко вама начелник или ко?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Начелник и, јер то се види, туда се пролази, и кад је пролазила патрола она је видела одма коју је послао начелник да види из дежурне службе, она је видела одма у чајдиницу двоје убијених и овамо после је рекао и по кућама да иду да виде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, опишите улаз у то двориште?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Капија је гвоздена, отворена је била, реко сам то је као тунел онако кроз кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са обе стране има зид?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Са обе стране зидови а овако нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел горе покривено или не?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, горе има спрат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Горе је намештен спрат и собе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Десно се ишло за кућу и.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има објеката у двориште?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим, знам да је кућа са десне стране, да ли има једна помоћна зграда.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има нека кућа на спрат?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па ту су кућа до куће све, такорећи спојена кућа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нека кућа била на спрат или не, у том дворишту?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где се налазе тела, на средини дворишта?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На улазу, где?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Са десне стране на крај.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сва тела на гомили или је неко издвојено?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Сва тела на гомили.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви ту радили?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја сам сликао и кад сам видео двоје, троје деце, дошло ми је тешко, онда сам прекинуо једно време увиђај па сам повремено иши и сликао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли можда видели чауре неке?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Чауре је било, реко сам, чауре је било и на капији и овамо код.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли скупљали чауре, фотографисали или шта сте радили?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Прво сам фотографисао, па сам узео једно по четири, пет од гомиле чаура.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било тих гомила?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Две или три.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где сте ставили чауре?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У предмет, и после смо дао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим ту на лицу места где сте ставили, у неку кесу у?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У кесу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву, пластичну, папирнату? Не знате?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И после након десетак дана наредили су па сам отишо покупио све друге чауре.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је наредио, начелник или судија или?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Судија, судија, мени је начелник нормало, ја сам отишо и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било у првом наврату кад сте дошли чаура, а колико је било после тога, јесте ли све скупили?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај други пут сте све скупили, ништа није остало?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Други пут све, ништа, не знам, можда је остала нека коју нисмо нашли, али ове са гомиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А први пут колико сте отприлике понели?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па десетак, петнаест чаура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел има ту у дворишту том, тамо на крају дворишта нека вода, неки бунар, нека чесма, и нека можда ограда жичана која има пролаз, јесте ли то видели?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ограда има, а то нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква ограда?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Жичана, а за пролаз и за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неко тело које је издвојено?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ове гомиле? Не.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ове гомиле не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у чајџиници колико је било?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Двоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још у неком објекту јел било?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У овамо после било је и Косанчић Ивана један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кући или напоље?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У кући, у ходнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И још негде?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И један у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми јесте ли ви током целог овог периода од 24.марта до 09.јуна вршили увиђај у Подујеву, односно фотографисали?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неки налог или нека наредба како да се обављају увиђаји?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Само су нам рекли да фотографишемо без скице без ичега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јер за време рата каже не радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је издао такву наредбу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Из Приштине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кажите ми јел било још неког дана осим овога да сте нашли тако велики број цивила?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, појединачно је било, а групно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли знате обзиром да сте живели ту о ком се делу града ради, јел ту живело неко становништво неке посебне националности у Рахмана Морине, Косанчић Ивана?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислим тако како вас питам, значи да ли је ту било становништво неке посебне националности?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било нешто подвојено у Подујеву?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А претежно које становништво је било у Подујеву?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па Албанско, јер Срба је било око 1% свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У целом Подујеву или целој општини?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У целој Општини Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били цивили када је почело бомбардовање, јел био нормалан живот у граду или не?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, град је био пуст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је становништво напустили град?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па пре бомбардовања, јер они су кренули једном према Македонији па се враћали, па онда су у логорима били, као логори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Подујеву?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, у селима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само вас питам за ово што знате. Кажите ми, јел вођена евиденција људи који су отишли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте знали које су куће празне?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су куће биле обележене неки белим платном или белим пешкиром?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су се у цивилне куће смештали припадници полиције или војске или тако, који би дошли у Подујево?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: За време бомбардовања јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како су знали у коју кућу да уђу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па зна се то, Срби су ту били, Срби су били у својим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1% Срба?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па то што је било Срба у Подујево они су били у својим кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И нису напуштали, а Албанци су напуштали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то вас питам, како неко ко дође на пример из Београда или из Новог Сада зна у коју кућу да уђе, која је кућа празна, јел

имала евиденција нека које су куће празне, да ли је неко из локалне полиције њих водио?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да каже ова кућа је празна, можете ту да уђете да живите?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко из СУП-а Подујево да је био задужен да људе који дођу са стране војску, полицију, да смести у куће које су празне?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Из полиције није а из Територијалне одбране и војске не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми сада да ли сте ви видели које су ту још полицијске снаге осим локалне полиције?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па били су ту и из специјалне јединице су били и ишли су овамо према Бајгори горе су ишли на, па ратовали и војска и полиција и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ПЈП?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Били ПЈП и САЈ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А локална полиција да ли је постојала, шта је радила?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Локална је у граду ту само држала јер више, пола полицајаца је било у ПЈП, а ово остало је било ту у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је то било локалних полицајаца?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па ту око 50-ак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остало?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које су униформе биле?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Они су имали маскирне плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Полиција, ова локална полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови други?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ови други су, сад зависи од акције, су носили, мењали униформе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било струје, воде?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Било је. Нестајала је, ретко кад је нестајала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је полиција била смештена у кућама једним делом?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Првих 10-ак, 15 дана није, била је у станици, а после се измештала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове снаге полицијске које су дошле са стране где су они спавали, где су они боравили?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко упутство у полицији шта да се ради са преосталим цивилним становништвом, на пример ако се неко затекне, хоћете да уђете да користите ову кућу, а људи су остали ту?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја не знам то, ако је било онда је било код начелника и командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми да ли је полиција била смештена стално у истој згради или је имала неку посебну зграду коју је користила?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Мењала је, сад зависи по недељу дана, 10 дана у једну кућу па се онда после дислоцира у другу и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А 28. марта?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У станици смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А још да ли је нека кућа коришћена?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после тога?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: После јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви, кажите ми, некада правили скицу, касније можда после овог догађаја?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, ја нисам правио скицу уопште, то је прављена скица, Милан је правио у затвору у Прокупљу, тако ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вас нису позивали никад.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми да ли сте вршили тада преглед ових тела и утврђивање њиховог идентитета?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пришао доктор ту можда, да ли је био с вама на увиђају?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нисам видео, јер мени је било тешко, ја сам напустио увиђај био једно пола сата и после сам се вратио и повремено сам онако сликао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли вам познато да је утврђен идентитет?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: После сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ове лешеве што су били овако по двоје и тај појединачни, да ли је ту утврђен идентитет?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то радио?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно узмете личну карту, видите у џепу да ли има, погледате шта пише и то?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чајници, где?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У чајници и у Косанчић Ивана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А доктор да ли је долазио ту?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли сте ви чули тада да има можда добровољаца у Подујеву?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па до тад нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда чули шта се овде десило и ко је побио ове цивиле?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви уопште знали да има тих цивила у толиком броју у Подујеву у куће?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У толиком броју не, а било је по један, двоје у кући било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то људи остали?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су остали неки можда немоћни људи?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Немоћни, стари људи, жене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било с овим телима после увиђаја?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Они су пребачени ту за Приштину и после не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без утврђивања идентитета, са обдукцијом, без обдукције?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, обдукција је сигурно вршена у Приштини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми док сте стајали на степеништу кад сте чули те рафале, јесте ли приметили нешто необично, то ломљење кола, неко пуцање, трчање, неке људе у униформама који су се разликовали од оних које сте до тад видели?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не. То једино тог дана и више нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показаћемо вам сад неке фотографије да видите да ли је то то и да ли су то фотографије које сте ви сачинили? Обратите пажњу ту.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да погледате све?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То је улаз у кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овој слици 2 шта видите?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Чауре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли скупљали те чауре?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Рекао сам две, три групе су биле по четири, пет паура сам узео прво тог дана кад смо вршили увиђај а после 10-ак дана смо покупили све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова слика 3?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Чауре исто. Ево ово је у капији доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слика 4 је?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Код капије, пролаз онај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била жица за сушење веша?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим, сигурно је била чим је има на фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова исто чауре?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Чауре исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ово је пројектил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На слици број 8?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, слика 8 видите шта? Ево погледајте овде код браниоца, хоћете ви да му покажете слику 8?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Кошуљица од пројектила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, код истражног судије сте рекли да чауре нисте узели првог дана кад сте вршили увиђај него сутрадан јер сте првог дана имали исувише посла?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нон стоп смо били по терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, првог дана, колико ја разумем, сте узели 30-ак?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: 15-ак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15-ак чаура? И колико је остало?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Остало је, не знам после шта смо нашли ту у двориште сакупили све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије кажете да могуће да кад сте узели 30-ак први пут онда је остало око 100 чаура?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде да видимо ова тела сада која сте нашли. Ова слика број 1 НН леш у Косанчић Ивана 267?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви то фотографисали?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то видели тамо на увиђају? Јесте ли утврдили ко је то?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Није имао ништа код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово цивил човек или у униформи?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Цивил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде да видимо следећу слику? А ово, значи ова фотографија број 2 положај леша старијег НН човека? Где је то?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То је исто у Косанчић Ивана преко пута те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра у кући?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: На степеништу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте знали ту да уђете унутра на степениште? Да ли је то јављено пре него што сте пошли на увиђај?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Патрола је обишла све куће ту које су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли утврдили ко је ово?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не и он није имао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следећа слика број? Који је ово број, број 3?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Број 3.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у истој кући као у оно претходно тело на степеништу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сликали ви то?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите сликао сам, видео сам. Да ли су биле ту неке чауре, да ли је било нешто ту? Ништа?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде да видимо још, ово је двориште, само да почнемо по реду, ајде нема веза, слика број 5? Додаће му бранилац ако може? То су фотокопије фотографија, мислим да је добро. Да ли је то у том дворишту где је та гомила леша била?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта јесте?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У том дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било више тела, је ли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајде да видимо?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И следећа слика је исто у том дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ово тело било одвојено или не?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Одвојено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам вас питала мало пре, да ли су сва тела била на гомили или је неко било издвојено?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Сад ће 10 година, не могу сад да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад кад видите слику?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Сад се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, након што видите слику број 6 вероватно, можете да кажете да је ово тело стајало посебно од гомиле, је ли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ајте следећу. Где је ово? Фотографија број 3, овде имамо идентитет, да претходно је била, да ли имамо 1 и 2?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ово је у чајници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите онда 1 и 2.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ово је у чајници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па следећа? Да ли има он код себе фотографију? Ајдемо следећу. Ово?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Исто у чајници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи слика број 1, 2. То сте утврдили идентитет у чајници, овде је човек, је ли тако? А ова фотографија број 4? Да ли су то та тела у дворишту?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми како је вама све то изгледало, кренете од полиције, па једно двориште неки убијени људи, па у чајници убијени људи па онда још једно двориште 14 тела?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, прво долази чајница па онда ова група, па онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда преко пута? Онда како је вама то изгледало?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Стравично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта сте рекли код истражног судије? Кажете: «Мени је то изгледало као да су неким редом ишли и убијали људе на које су наишли».

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Тако је изгледало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли, зато вас питам?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па тако је изгледало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као да?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Као редом да су ишли од куће до куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас и питам како су знали да има цивила ако кажете да су сви отишли из Подујева?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми сада скицу лица места јесте ли је видели?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Видео сам тек на суђење у Палати правде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Показаћемо вам неке скице па ћете онда да нам кажете шта се вама чини да је најтачније у погледу изгледа кућа и тог објекта, тог дворишта где је било 14 лешева, а затим ћете да нам кажете шта вам се чини да је најтачније у погледу пута од СУП-а до тог дворишта, објекта који су около итд.? Сад ћемо да вам дамо ту да погледате и онда ћемо ставити касније на ову камеру? Јесте ли погледали скице?

Након што су сведоку показане све скице из предмета, како оне које се налазе у списима предмета, тако и оне које су сачинили окривљени Ђукић и сведок П1, изјављује најтачнија је скица.

Дајте ми да видим. Дајте ми скицу.

Скица која у легенди има 17 ставки и почиње са 1.радња пластике.

Покажите нам сада на тој скици шта је ту најтачније?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ово је кућа, ово је кућа цела, не само улаз него до пута, до капије је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где до капије кућа?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па скроз овамо до пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је нацртана тако?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како је онда најтачнија скица?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Само кућа што треба иначе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда најтачније ако кућа није нацртана до улице, а била је до улице? Ајде да видимо, кажите ми где је полиција овде?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Полиција је овде број 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су вам степенице кад изађете и чујете рафале?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Само што је зграда увучена мало од ове кафане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, број 16 је?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Кафана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кафана? Број 17 је?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: СУП, ОУП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Степенице, односно улаз у СУП је на улицу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: На улицу Рахмана Морине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље, где су ти људи ломили кола?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Овде где пише ту су била паркирана где пише улица Рахмана Морине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко пута полицијске станице је шта?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Паркинг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијски паркинг?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту су неки људи шта?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ту су била паркирана службена кола и почели су да ударају по колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рукама, ногама или кундацима?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Рукама и ногама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И викали су на нас и ми смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су викали?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И псовали и уђите унутра и сад ћемо да вас побијемо и ми смо се повукли у зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И када сте вршили увиђај где сте ишли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ишли смо прво до чајџинице ту јер то је најближе згради ОУП-а, после смо ишли у овај 14 где су па онда смо овамо наставили у улицу Косанчић Ивана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова улица Косанчић Ивана налази се где? Када се иде право, је ли тако?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Лево и десно се скреће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Што се тиче објеката у овом дворишту и тела која су затечена, видите овај објекат, причамо о 14 убијених цивила?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Овај што треба овде до пута ова зграда што је нацртана а они су овде, ту су негде били донешени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, између броја?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Скроз до ограде између 13 и 9.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су била тела?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове чауре што су означене, видите?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Било је ту све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите како су означене, да ли читате ову легенду?

Осам комада чаура, седам комада чаура, да ли читате ви то?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па ту је било паура више и овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тачно означен положај чаура?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И овде где је петица ту је имало чаура доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно означен положај чаура?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То је било растурено све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тачно означено на овој скици?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Мени се чини да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта није тачно на овим другим скицама, ево вам овде? Ајде погледајте ову следећу која има шест ставки.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ево улица Косанчић Ивана то је где су ови други пронађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ова скица тачна, видите СУП, видите кафану, па видите ове две улице?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ова је тачна. Ова је тачна скица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та је тачна? Знате ли ко је њу сачинио?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да погледате и ову?

Након што му је показана скица која има шест ставки, изјављује и ова скица је тачна.

А ова скица сада коју гледате?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Само ови лешеви су били овде, овде је ограда, ту су били лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Видите овде где пише улаз у двориште?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су цивили у кретању. Видите овде где пише улица и улаз у двориште?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли сада можете да идентификујете како се?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Број 5 је улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише амфор, односно улаз у двориште.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да. То су биле једна група чаура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То се простирало све овамо чауре ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дуж ових ивица где пише кућа, кућа, је ли тако?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А где су тела затечена у односу на тај улаз?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ево овде овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скроз тамо даље?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Овде ту близу кућа али одвојено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, како бисмо то описали изнад ових објеката који су означени као куће, је ли тако?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у продужетку а не овде у овом дворишту видите између броја 3 и 5 или ту негде у том простору?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а видите сад ове објекте доле где пише кућа па видите сада да ту има, каже велика дупла метална врата са стаклом. Да ли су била у том дворишту нека велика дупла метална врата са стаклом?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Метална врата јесу, а за стакло не знам, можда је било при врху.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека мала зидана шупа, број 3 овде што је означено?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Била је код у близини лешева где су нађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мала зидана шупа, је ли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А видите где су овде учртани аутобуси са стрелицама?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекинућемо суђење на три минута, немојте да излазите, немојте да водите окривљене, немојте да причате само да променимо траку. Да наставимо. Кажите ми сада, видите овде ове аутобусе ово број 1, каже паркирани аутобуси. Да ли сте видели неке аутобусе да су тако стајали?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Само један аутобус сам приметио, ове друге нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми у односу на ову скицу где вам се налази полиција?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Полиција се овамо налази, овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите овде горе где пише команда СУП-а? Да ли је ту била нека кућа која се користила за потребе полиције тад или касније или раније? Видите горе, е то?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Било је, али мало је било има улица укосо да је она коришћена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је коришћена у то време 28. марта?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него када?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико касније?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Једно недељу дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су држани сви састанци у згради полицијске станице или су састанци старешина полицијских држани можда у неким другим објектима у Подујеву?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нису?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Где је била кад су били иумештени у тим зградама где су били измештени тусу се и одржавали састанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па 28. марта где је било? Где је био командир, командант, командир САЈ-а?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У СУП-у, у згради СУП-а, а командир САЈ-а где су били не знам, они су посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ПЈП? Да ли су они можда користили овако неке куће приватне и објекте какве?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Користили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда ову? Ко је користио ову што пише команда СУП-а?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ту у близини СУП-а нико није користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову овде на фотографији где на овој скици пише команда СУП-а, да није то можда користио САЈ или ПЈП?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да је претрес напустио адв. Перковић кога ће у даљем току поступка замењивати адв. Звонко Радовановић.

Јесте ли се ви договорили?

Уз сагласност окривљеног Медић Драгана.

Неће бити колизије неке? Не? Добро.

Значи, нисам вас чула или нисам пратила ово команда СУП-а, да ли је била можда ту нека команда САЈ-а или?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, није, ту је у близини ове зграде СУП-а што је једино локална полиција је користила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али касније?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта на овој скици није тачно?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Команда ово СУП-а што је јер СУП је овде испод овог месара што пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испод месара, добро? Каже нам овај ваш колега који је саслушан пре вас да је та зграда да је користио СУП исто и да се можда у ово доба 28. марта припремали, да су можда тада ту и били неки састанци али он то не зна?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И ја не знам, али знам да у овом правцу није него је била има још један пут овамо лево, ту су користили зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ова последња скица која приказује сам објекат тај и двориште где су нађена тела.

У односу на скицу коју је сачинио окривљени Ђукић Жељко могу да кажем да није тачно означен положај где се налазила зграда СУП-а и у односу на ову скицу.

То је то двориште. Видите где је означена улица, где је означен улаз у двориште?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Улаз је, ако је ово полицијска станица, треба да буде овде овако, кућа је овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тачно, шта није тачно?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ово што пише алфа то би требало овде да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би требало да буде на страни где је означена улица испод речи кућа, објекта који је означен кућа, је ли тако?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта још није тачно? Видите овде где пише жена убијена, да ли је можда такав био положај овог тела који је нађен одвојено?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је још тачно, а шта није тачно? Ако можете да се сетите наравно?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Друго не могу да се сетим. Лешеви ево овде побијени то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али улаз није добар?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде пише нека троспратна кућа да има? Да ли је била тамо троспратна кућа? Да ли видите ту?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Има кућа, ту су двоспратне и троспратне куће све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била у том дворишту троспратна кућа?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим. Само ова кућа што је улаз она је двоспратна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Вратите се молим вас тамо на место за сведока. Кажите ми сада још када сте чули рафале тамо и када сте истрчали на степениште да ли сте можда чули и да ли можете да процените из ког оружја се пуцало?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па то је аутоматско оружје, то су дуги рафали били, значи аутоматско оружје, аутоматска пушка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А онај пушкомитраљез?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, могуће и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да га разликујете или не?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звук? Да ли је могуће да је то био неки рафал? А које сте чауре пронашли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: По рафалима и по чаурама из аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које чауре сте нашли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: 7,62.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у овом дворишту где је 14 тела?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И овамо исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте нам рекли да сте тамо скупљали чауре? Да ли сте скупили тамо у овој кафани «Дрини»?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Него шта сте, видели сте тамо чауре?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда како знате да је тамо 7,62? Јесте ли видели у овој Косанчић Ивана 267 чаура?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пројектиле? Како знате онда који су били тамо?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Зато не могу да кажем, не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте видели чауре?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Овде где су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ту? И све су биле из истог, све је било 7,62?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да, све из аутоматске пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сећате ли се још нечег што би требало да нам кажете?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога да на оним другим местима никакве трагове друге не тражите него да само вршите фотографисање?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то руководио неко тим увиђајем?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је он наложио да се скупљају чауре или сте ви то радили по својој вољи?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ми обично радимо, узмемо по правилу дневно четири до пет чаура ради вештачења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је л' каже судија означи прво чауре, сликај тамо, убележи на скицу, онда скупљај или то ви сами радите?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Кад је слободно време али ми нисмо имали тад, тад је ратовање, за време рата нема, само се фотографише, нема ни обележавање ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад се скупља? Кад каже истражни судија скупљајј овде две, три, овде две, три или то ви сами?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ми сами. Он само каже сакупите чауре и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам, како на оним другим местима нисте скупљали чауре? Ми сад не судимо за та друга места него чисто овако питам информативно?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је то што сам ја хтела да вас питам.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим јер време је ту прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад да вас пита члан већа – судија Крстајић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да ли је дошао, нисам схватио добро, да ли је дошао неко да их смири?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је то?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, јер ми њих нисмо видели, ми смо се одмах повукли у зграду.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па како знате да је дошао неко?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па чули смо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте чули?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да виче на њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да виче на њих? Како виче, шта виче?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим сад, само знам да је викао на њих и они су се повукли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли сте ви икад сазнали шта је то био разлог њизовог револта?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није било прича међу вама полицајцима?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не. Кад су они стигли после ни сат времена после тога пошто су стигли. Ми нисмо контактирали са њима уопште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, а ваше старешине у том смислу да ли се нешто чуло шта је то био разлог да они тако реагују, лупају ваше аутомобиле, ваше полицијске аутомобиле, да полицајци лупају или униформисани људи лупају полицијске аутомобиле, мало чудно мораћете признати? Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који они да вас питам? Ви кажете не знам који су, не знам које су униформе, који сад они који су се одмах вратили а ми их нисмо видели?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Што су дошли аутобусом ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте ви видели које аутобусе?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја сам приметио један аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је у том аутобусу једном?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нису излазили, ми смо се одмах повукли после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а како онда знате да су исти људи који су били у аутобусу ломили ваша полицијска кола?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па ту, нема то је они су поред СУП-а ту били паркирани аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један или више?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја сам приметио један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И откуд знате да су то ти људи? Они истрчавају из аутобуса, скачу на кола?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ту су они били изашли из аутобуса и стајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве су униформе имали?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружје?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било – 10, 20, 5, двојица, 100?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ту код кола је било њих 4, 5 испред СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су ломили кола њих 4, 5?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Само су ударали рукама и ногама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате ко је то?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули ко је то?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после су ти људи где отишли? А шта сте чули за те који су били у аутобусу, који су они?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То смо чули да су добровољци, а који и шта не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли остали они ту у Подујеву?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ту око станице нису а даље не знам, ми нисмо смели да се крећемо јер то су долазиле разне униформе и Албанци су долазили у град онако и ми смо избегавали да се крећемо ту и војска исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли тужилац има питања? Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја добро разумео, ти који су дошли аутобусом су лупали по колима? Па што их нисте похапсили?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Како да их похапсимо кад нисмо смели да изађемо уопште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево сад да вам неко лупа кола шта би радили?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ми смо рекли и изашли и колеге у униформи рекли да смо ми Срби полиција и српска полиција и они, па и овај њихов тај што је дошао их је смирио престаните више и они су престали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Дошао је неки њихов да их смири?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта је било онда с њима?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Они су се повукли код аутобуса и више не знам и више их нисам видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где сте ви били тада?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У згради СУП-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На ком спрату?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Првом јер има подрум и високо степениште.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то кроз прозор или како ви то чујете?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Кроз прозор сам, ушли смо онде и врата су била отворена ту, у ходнику смо били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То ми није јасно, јесте ли ви били напољу па ушли унутра кад су они викали, кажете дошли викали, улазите бежите побићемо вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако сте рекли? Значи, били сте напољу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: На степеништу смо били и онда смо се повукли унутра у ходник.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли се уплашили њих?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па јесмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте били унутра, колико сам схватио био је и начелник и командир и шта прича начелник, командир станице,шта причају за те људе који их напољу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па и они исто овако као и ја што су видели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта кажу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па били сте с њима кажете? Јесу ли се и они уплашили?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И они су се уплашили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта су рекли? Да ли је издао начелник или командир неку наредбу да ви не излазите напоље? Слободно реците.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не сећам се, али повукли смо се сви у ходник ту и чекамо док се смирило.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте знали да се смирило па да смете да изађете?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нису се чули више, аутобуси су се чули само звук и да су отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви неколико пута помињете аутобус, да ли је то увек кад год сте рекли, кад сте помињали реч аутобус, то је било у множини, судија пита колико а ви кажете један?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја сам приметио један.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико сте чули?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Звук.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли чули више аутобуса?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Значи, кад сте чули да аутобуси одлазе онда сте смели да изађете напоље?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Сачекали смо још једно пола сата па смо онда изашли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта сте онда радили?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ту смо седели сви, испред зграде смо изашли и командир и начелник су наредили дежурној служби, патроли да обиђу улицу Рахмана Морине и да виде, јер одатле су се чули рафали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта кад се вратила патрола шта кажу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Рекли су тако и онда да су у чајџиници нашли двојица има убијених, овамо после каже у дворишту овамо има 14, гомила нека, каже на гомилу има 20-ак лешева и дошли и рекли после су они поново наредили да иду овамо по другим кућама да виде ту у околину СУП-а.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте ви отишли на увиђај после два, три дана, кажете потресло вас је то што сте видели двоје, троје деце?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сад на овим фотографијама које смо ми видели се та деца не виде, него се виде родитељи?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нисам могао да сликам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него, јесу ли та деца испод тих родитеља?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Испод.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како вам је то деловало? Шта су радили ти родитељи, јесу ли их штитили па вас је то потресло можда?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Чим сам видео децу дошло ми је тешко и ја сам после на брзину.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па да ли вам је то деловало као да су ти родитељи телима штитили децу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја децу нисам видео тек кад су померани, једно дете сам видео само ногу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте после тих рафала неко је рекао улазите, улазите, да ли је то улазите, улазите било пре него што је неко викао на њих?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта сте стекли утисак, да ли је то неко њихов рекао њима да улазе, у шта да улазе, где да улазе?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, нама су рекли, на нас су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, прва наредба, прво викање је било полицији улазите у зграду, немојте да вас побијемо, а онда ако сам ја то добро разумео, после рафала чујете неко улазите, улазите, да ли то можда се односи ако сам ја добро разумео?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: После рафала је то било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па то после рафала?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: И ми смо истрчали после рафала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су истрчали на рафале.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ми смо чули рафале па смо истрчали после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи, они су вас два пута?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Једном? Онда сам ја погрешно разумео. Извињавам се. А кад су вам лупали аутомобиле, опет да се вратимо?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па тад кад су викали на нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре рафала или после?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: После.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: После рафала? Ко је наредио да се тела пренесу у Приштину?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Судија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко вам је то рекао?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па судија је био ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, а коме је то рекао, коме је наредио? Да ли је вама рекао или вашем командиру или ТО или Цивилној заштити?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Рекао је, наредио је цивилној заштити да их пребаци за Приштину и она их је пребацила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад су отишли ови аутобуси, да ли је било још ту неких униформисаних људи а нису ваши?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Војска је била ту, војска је била по читавом граду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А САЈ?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: САЈ је био по теренима горе, у граду није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажете овај лекар што сте га видели ходнику?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Он је из Приштине дошао због њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А чији је он лекар?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Полиције из Приштине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћници?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У истрази је рекао да је сутрадан ушао у двориште, а да је после два дана обављен увиђај, а први дан није, значи имамо први дан кад није улазио, сутрадан кад улази, други дан када долази истражни судија и врши увиђај. Што сте улазили сутрадан?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па да видимо, да обиђемо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко вам је то рекао? То није био увиђај?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па није, само сам ушао, погледао и изашао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли вам је то неко рекао да уђете да погледате?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па да видим да није поремећено лице места.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па да ли вам је то неко рекао или сте сами то?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сами сте?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био овај кад сте чули ту пуцњаву, кад сте били у канцеларији чули сте пуцњаву, истрчали сте кажете, да ли је ту с вама био Анастасијевић?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Он је био у својој канцеларији.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је и он истрчао?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, не сећам се.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је његова канцеларија?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: На спрату.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ваша?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У приземљу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А јесте ли видели неко санитарско возило?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А како кажете да је дошао доктор из Приштине? После колико је указана помоћ тим повређеним колико сте говорили да је било?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: После извршеног увиђаја, док није извршен увиђај није судија рекао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па нису ваљда повређени стајали тамо и чекали ваш увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он прича да је видео доктора после увиђаја, он то прича.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био доктор?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Гомила није дирана.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био доктор у моменту када сте чули пуцњаву, кад сте истрчали?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте га видели?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, није био ту.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овај доктор који је овде, је ли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је дошао после два дана?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А тог дана га нисте видели?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли чули за јединицу «Шкорпиони»?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Чуо сам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Тад ту, јесте ли чули?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не. Само смо чули за добровољце да су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су још били Шкорпиони, ко још од добровољаца.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не зна он за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо је за добровољце. Који су још добровољци били?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: За њих су рекли добровољци, а ко је шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били још неки други добровољци?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, у Подујеву нису, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово кад сте били сутрадан јесте ли некоме рекли шта сте видели?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Рекао сам начелнику да лице места није поремећено, онако стоји.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је он знао шта се десило?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Знао је, дежурна служба му је пренела одмах.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Знате ли ко је Тутинац?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам то кад сте чули да неко од њихових команданата долази да их смирује, да ли сте, у односу на шта их је смиривао? У односу на оно што су ударили ваша кола, возила или у односу на нешто друго?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У односу што су ударили на наша кола и што су викали на нас.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте из зграде чули још неко да је било, још неког обраћања команданата?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нисмо.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је прошло од тренутка кад сте ви ушли назад унутра до тога кад сте чули звук аутобуса да одлази?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па једно пола сата.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је ваш, да ли је био Маљковић ту?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Маљковић? Ја нисам чуо за Маљковића.

НАТАША КАНДИЋ: Молим? Небојша Маљковић?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Небојша Маљевић.

НАТАША КАНДИЋ: Маљевић да ли је био ту?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Био је.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је он излазио напоље?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли видели начелника?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Начелника јесам, начелника и командира јесам, они су заједно са мном били на степеништу.

НАТАША КАНДИЋ: А јесу ли после сви изашли након одласка аутобуса?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А кад сте ви знали, на основу чега је командир одлучио да, не начелник одлучио да пошаље патролу и дежурну службу у обилазак?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па чим су се чули рафали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли је вама познато, на основу значи само што је њему познато. Шта је начелнику било у глави то ћемо.

НАТАША КАНДИЋ: А јесу ли они одмах прво отишли баш у кафану «Дрини» или у том правцу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У том правцу.

НАТАША КАНДИЋ: У том правцу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да. Прво долази чајџиница «Дрини» па ова кућа где су ови лешеви, па онда после.

НАТАША КАНДИЋ: Па да ли је неко знао ко су ти људи убијени у чајџиници?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Ови други? Ово што је, рекли сте за овог на степеништу није било докумената и за овог што је нађен у кући, у тој истој кући да није било докумената?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нису имали документа.

НАТАША КАНДИЋ: А за ове друге? Овај човек који је на улици?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Једино Гаши колега је препознао, Гаши овог.

НАТАША КАНДИЋ: То је овај на улици, је ли тако?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: У дворишту.

НАТАША КАНДИЋ: Хоћете да нам покажете ко је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај издвојен, сам?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Сам.

НАТАША КАНДИЋ: Овај сам, да ли на њега мислите? То је у чајџиници? Пише Сељам Гаши у чајџиници. Ево, видите али то је у чајџиници, то је Сељман Гаши?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратите се ви на место, на микрофон, мислим не на место него на микрофон.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Био је он, имао је личну карту.

НАТАША КАНДИЋ: Ја вас малопре питам ви кажете не знате ко је у чајџиници, а сад?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. Значи, ово нисте, нико није идентификовао?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Ни ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то смо рекли да није.

НАТАША КАНДИЋ: А кад су се, кажите ми ко је био у тој дежурној служби ко је отишао?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па дежурни ту помоћник, сад ко је.

НАТАША КАНДИЋ: А кажете и патрола?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па патрола.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био у патроли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте видели тад ту на улици, да ли знате неког полицајца Тому у униформи, униформисан полицајац ту из ОУП-а?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Има, али он је био у ПЈП, није ту био.

НАТАША КАНДИЋ: У ПЈП? А да ли је био тих дана ту?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесу ли били неки полицајци који су показивали где да се сместе ови који долазе?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја чуо нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А тог дана да ли је био неко на одмору из ПЈП, из вашег ПЈП јесу ли били на послу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Они су били по терену, нису били ту код нас, нису се јављали.

НАТАША КАНДИЋ: А кад дође на неки одмор, јесу ли долазили?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ретко.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте видели Тому последњи пут, тих дана?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Једно 10 дана пре тога.

НАТАША КАНДИЋ: А после тога?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не. После тога кад смо избегли овамо видео сам га у Куршумлији.

НАТАША КАНДИЋ: Не, после овог догађаја?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Како је Томи презиме?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Петровић.

НАТАША КАНДИЋ: Петровић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да се сконцентришемо на ових 14 тела која знамо овде.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми кад се вратила патролна служба и ти из дежурне службе, јесте ли ви били унутра или напољу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја сам био у канцеларији.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли чули шта су они рекли, шта су они нашли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не, они су код начелника и код командира тамо пренели одмах и они су ми рекли шта се десило.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми тих дана да ли је град био испражњен или се нормално живело?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Испражњен је био.

НАТАША КАНДИЋ: А где су отишли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Пре почетка бомбардовања био је испражњен.

НАТАША КАНДИЋ: Како, ко га је испразнио, како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли смо то да су на почетку напустили, то смо питали.

НАТАША КАНДИЋ: Питам само да разјаснимо како су отишли. Јесте ли видели како су људи отишли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ишли су аутобусима, возовима, колима.

НАТАША КАНДИЋ: Ко их је возио из Подујева?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Био је воз до Приштине, од Приштине су после Косово Поље.

НАТАША КАНДИЋ: Па нема, има ли воз у Подујеву?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо све питали, само да завршимо ово.

НАТАША КАНДИЋ: Ко се исељавао, Албанци или?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Албанци.

НАТАША КАНДИЋ: А Срби?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је сведок то да су Срби остали у својим кућама.

НАТАША КАНДИЋ: Питам зашто једни одлазе а други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је да су остали Срби у кућама.

НАТАША КАНДИЋ: А што? Да ли је било неког разлога да Албанци одлазе?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Откуд знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате? Јесу ли се враћали?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: После су се враћали.

НАТАША КАНДИЋ: Када?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Сутрадан.

НАТАША КАНДИЋ: Сутрадан?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Неки су се враћали, а неки су ишли за Македонију, Албанију.

НАТАША КАНДИЋ: А колико се њих вратило, пуно, у колонама?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам, нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте видели?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате да ли је био неки састанак да је командир или начелник да су заказивали неки састанак у вези с овим догађајем, убиствима?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли ви онда после у полицијској станици тамо, јесте ли сазнали, да ли се причало међу полицајцима ко је то урадио? Да ли се чуло?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја нисам чуо јер ја сам био по терену стално.

НАТАША КАНДИЋ: Мало пре сте нам рекли да је изгледало кад сте ишли од Дринија према овој кући, да вам се чинило да су они ишли редом, улазили у куће и убијали? А који то они, ови из?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ови што су били.

НАТАША КАНДИЋ: Ови добровољци, ови из аутобуса?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то потврђено, после неко рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ваш лични утисак да су управо ти из аутобуса ишли и убијали? Баш они?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Друго нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што, што нема друго? Шта мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неке пљачке тог дана кад су били ти из аутобуса?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми рекли што баш ви сте мислили да су баш они? Што нема друге?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Могуће и други да су.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите нам да ли се некад догодило да се догоди тако неко убиство и да се истог дана не врши увиђај?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Једино, па зависи од времена све.

НАТАША КАНДИЋ: Шта, ако је киша ви не вршите увиђај?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па зависи од мрака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објасните ви лепо то, од времена, од чега, да ли дође судија, да ли шта?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Од судије зависи да ли долази или. Ми без судије не можемо да вршимо увиђај.

НАТАША КАНДИЋ: А што је овде, зашто се није ишло на увиђај?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па судија се чекао, судија из Прокупља да дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то на почетку.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми која је ваша пракса или која су то правила ако се догоди? Како се обезбеђује лице места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само да видимо да ли може човек и да ли је то уопште важно ко је техничар, је ли тако, да прича како се обезбеђује лице места, да ли је то сад овде важно? Немамо ми овде никакву сумњу да је ремећено лице места. Ставите примедбе са микрофоном, а сада да видимо да ли је ово питање за њега или не. Ви знате који је ваш делокруг рада?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Заједно са судијом и оперативцем да идемо да извршимо увиђај, а без њих и док не дају одобрење старешине, командир или начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко обезбеђује лице места?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Патрола полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви или неко други?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Патрола полиције, али пошто је то близу, нема ни 50 метара од зграде СУП-а, дежурни је ишао повремено обилазио лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је неко рекао да иде?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Сигурно му је рекао командир или начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли му рекао или не? Кажите знам или не знам?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не сигурно му је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Извините, ја само нисам разумела пошто је било близу онда је овај из дежурне службе ишао повремено да види да ли тамо све стоји на истом месту? Да ли је то пракса да повремено обилазите место на коме се догоди неко кривично дело или је то било овог пута?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То је било овог пута јер није било ту полицајаца много, јер били су, више од пола је било у ПЈП.

НАТАША КАНДИЋ: А шта је било са чајданицом?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То је ту исто.

НАТАША КАНДИЋ: То је било све исто.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Одмах преко пута СУП-а.

НАТАША КАНДИЋ: А ова кућа где сте нашли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па ту исто близу, од чајџинице нема 20 метара.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли су сва та тела однета у Приштину, ви то знате?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте ишли још на неки увиђај сем чајџиница?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад? Тог дана, током бомбардовања?

НАТАША КАНДИЋ: Тих дана?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ишао сам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли ишли ван Подујева?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Тог дана не.

НАТАША КАНДИЋ: После тога?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нису.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли сте ишли на Бајгору?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не. То је терен Косовске Митровице.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци да ли имају питања?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: (Бранилац окривљеног Жељка Ђукића) – Мене интересује, пошто је извео закључак да су у овом дворишту где је ћетрнаесторо људи побијено да су то урадили добровољци. Како објашњава чињеницу да у чајџиници какав је његов закључак нема уопште никаквих чаура? Да ли је уопште тражио на свим другим местима, сакупља?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим, могуће да сам их и покупио ту, али не могу да се сетим сад.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да ли су се те чауре разликовале по нечем?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Сведок је изјавио да су након што је чуо рафале истрчали из СУП-а, употребио множину. Ко је то истрчао, да ли може да их именује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо то на почетку, ја сам подсетила на Живорада Јовановића, сведока?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Живорад Јовановић, начелник Радуловић, командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао?

АДВ. ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Добро. И на основу чега опредељује временски период да је неки, каже недељу дана након одласка добровољаца пребачена команда баш на место отприлике где је означио окривљени Ђукић? Како баш недељу дана како се тога сећа, а ничега се другог не сећа ни чаура?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите тужилац, примедба, да се евидентира.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба. Није сведок рекао да је на том месту била та команда, значи не може ни да се измести у ту зграду коју је сведок Ђукић показао ако та зграда није била на том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, он означава мало укусо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па мало укусо, у другој улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како опредељујете кад се изместила?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па и ово може да се изведе из скице да је у питању друга улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како опредељујете време када се изместио СУП у ту кућу?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па ту смо се јављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Јављали смо се ту на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. И како опредељујете да је то недељу дана после овога догађаја?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па отприлике недељу дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отприлике?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то не мора да буде тачно?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли окривљени имају питања? Извините?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: (бранилац окривљеног Шолаја Миодрага) – Ви сте рекли да сте сутрадан по овом догађају ушли у двориште, да сте тамо видели шта се десило и да сте известили свог надређеног да лице места није дирано. Е, сад мене интересује по чему сте то закључили?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па како су објаснили ова патрола и начелник како су нам објаснили тако је било.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Добро. Такође рекли сте у свом исказу код истражног судије да сте фиксирали све трагове са лица места.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Фотографијом.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Фотографијом? Али, осим значи на фотографијама видимо тела погинулих, видимо чауре, да ли је било још којих других материјалних трагова?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ја бих молио онда судија да се сведоку покаже слика, фотографија број 4. Е, сад можда је мало мутно ако би могао сведок да добије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, бранилац Радовановић ће да дода сведоку.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Да, ако није проблем. Хвала лепо. Ништа позади на овом зиду овде где се виде рупе, јесте ли констатовали да су то рупе од метака или?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нисмо констатовали.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: А јесу ли рупе од метака или ништа није констатовано?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Па сад из тог разлога управо хоћу, сам и поставио питање како је утврђено да су та лица лишена живота баш на том месту ако

ово позади није констатовано да су рупе од метака? Значи, по овоме да ли постоји могућност да су тела пренета ту?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Могуће.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Ништа, хвала лепо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли окривљени имају питања? Ево, прво ће окривљени тужиоче, да сачекамо. Прво окривљени Ђукић Жељко.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ви сте рекли да сте истрчали испред СУП-а, је ли тако, кад се чула та пуцњава у том дворишту?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Кога сте видели ту испред? Да ли је постојала нека јединица ту испред самог СУП-а, припадници неке полиције или војске, испред СУП-а ту у том моменту вашег истрчавања?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Онда ово сте ви објаснили лупају кола, кад сте чули пуцњаву у дворишту, после су дошли да лупају та кола ту испред СУП-а, је ли тако?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па сам сад стекао утисак, да кажем, да су ти људи дошли у ствари да, да ли су они дошли вама да помогну или су дошли да вас нападну ту у Подујеву?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не знам.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не знате? Још нешто да вас питам. Пут Прокупље-Подујево, да ли је био блокиран или је био проходан за возила мислим тих дана, 28-ог рецимо, 29-ог, 30-ог?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Он је био проходан.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: А да ли се пут Прокупље-Подујево налази, у ствари значи, како да није могао да дође судија ако је био пут проходан? Сад сте рекли да је пут био проходан, колико сам ја схватио, да није могао судија истражни да дође да врши увиђај, а сад зато вас питам да ли је био проходан? Како смо ми дошли тим путем а истражни судија није могао да дође?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже због других обавеза.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не, не, господин сведок је рекао да пут није био проходан, да ли овај или претходни али неко је рекао да пут није био проходан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходни.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Рекао је да пут није био проходан а ми смо дошли тим путем, зато питам како смо ми дошли а он није могао да дође? И шта кажете био је проходан, је ли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Можда један дан кад је била граната пала, погинули неки војници у Мердаре ту.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У једном моменту сте рекли у том дворишту у једном делу, прво сте рекли свеукупно да је било 19 лешева, баш сте рекли 19 лешева,

а после сте рекли било је и живих. Колико сте ви видели тад лешева у томе дворишти?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Видео сам на гомилу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ви сте тачно рекли све укупно 19 лешева, после сте рекли не знам и ово и оно, зато вас питам колико је било лешева у том дворишту? Колико сте видели лешева тада?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Само су ми после рекли да је било 19.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Лешева било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, он је после определио да су му рекли 19 заједно са преживелима.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, прво је рекао овако. Е, сад ви сте рекли, сад да ли је то место обезбеђивано или није обезбеђивано после тих убистава у том дворишту, рецимо то Рахмана Морине број 7, ту где је та већа група лешева?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То је обилажено повремено.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Обилажено, а да ли се може десити да дођу пси да поједу пола тела, зато питам конкретно?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Повремено смо обилазили.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добро, да ли, могли су доћи пси јести колико хоће, ту пола тела фали? Мислим ако је неко обилазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обилажено је.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Исто и вас да питам, у вашој јединици да ли је исто био формиран ПЈП, из састав ваше редовне полиције?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да, они су били на терену.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Били су на терену?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Цело време.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. А тај дан, значи тај дан кад се чула та пуцњава испред ваше полицијске станице те ту како сте на тој скици вицели, то је била једна група од 10, 15 припадника Посебне јединице полиције, да ли знате коме они припадају, чија је то Посебна јединица полиције? Ја сам их видео, својим очима сам их видео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба. Сведок не зна да ли су то или чији су то припадници Посебне јединице полиције, тако да ово је сугестивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок не зна чак ни какве су униформе.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Зашто сте га онда звали, ја се извињавам, ако ништа не зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поводом увиђаја а не поводом свих ових ствари. Јесте ли видели ПЈП тад?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште тог дана нисте видели ПЈП? И пуномоћник је исто питао за припаднике ПЈП Тому итд. Изволите.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не мислим ја на Тому, не познајем по имену него чуди ме да није видео, они су стајали значи испред њега, испред тога улаза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ставите као примедбу, ви понављате да сте видели групу припадника ПЈП ту испред полицијске станице која је стајала, причала?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Била је доста неуредна, је ли тако?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јесте, зато то сад и желим да кажем, зато што су мени та група тих припадника ПЈП доста чудно деловала тада на први поглед њихов, нисмо чак имали контакт само смо их видели и пришли смо крај њих и отишли и после је онај наступ био тога припадника ПЈП што је био, зато питам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви видели тако нешто кад сте изашли?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И значи не знате ко вас је напао у СУП-у?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Онда тужилац, ви сте објаснили у ствари, ви сте се изјаснили да сте ви видели један аутобус? Је ли тако, тако сте се изјаснили?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. А тужилац вас после тога пита кад сте чули да аутобуси одлазе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, објаснио је то.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли аутобуси или аутобус само?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да је видео само један.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И онда рекли сте исто и то да сте улазили више пута у двориште да видите да ли је поремећено лице места. Па да ли је било поремећено то?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То, тог првог дана кад смо.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: После пуцњаве непосредно је ли сте улазили у то двориште?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Првог дана после пуцњаве, после нисам.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ви кажете, ви сте рекли улазили сте више пута у двориште, тако сте рекли, да видите да ли је поремећено лице места, тако сте ви сад рекли чини ми се овде? Да сте више пута улазили у двориште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте ушли?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да видите да ли је поремећено лице места?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једном или два пута?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Једном.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Значи, после пуцњаве једном и после још једном следећи дан, је ли сте тако рекли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, једном следећег дана и онда на увиђај.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро и ви кажете иде патрола, патрола је ишла до те чајџинице до тог места, чиме иде патрола да ли може да ми одговори?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Преко пута СУП-а.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Знам ја где је. Кажете чекали сте наредбу неку са места СУП-а, где се СУП налазио како сте ви показали, то се може видети голим оком, то је можда 50-ак метара има до тог дворишта од тог СУП-а.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Тако.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То се може видети. Видим госпођа Наташа Кандић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуномоћник оштећених.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Пуномоћник оштећених спомиње тога Тома неког, је ли тако, па да само у ком контексту је тај Тома, за чега се спомиње тај Томо, ко је тај Томо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога питамо, сведока?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па може и сведока ко је тај Томо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо сведока да питамо, сем ако он нешто? Да ли је неки Тома тамо био у СУП-у Подујево?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Он је радник СУП-а Подујево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петровић?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да. Он је био у ПЈП и где се налазио тог дана не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево све што је знао све је одговорио.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ко је Биочанин, шта је он, ко је он?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Биочанин у Подујеву у СУП-у нема.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Видим сад ту неке ствари се отварају то можда за неки други предмет госпођа спрема, ја не знам шта се ту дешава, али онда бих ја на то споменуо тога Џона Бенфилда, имате његову изјаву овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли ћемо да читамо, шта ћемо то? Шта? Ми за сада тај доказ нисмо извели? Знате како, сада ћемо обзиром да је 14:10 да се овде сконцентришемо на овог сведока.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Само секунд да питам зашто је тога споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведока да питате. Прво сведока да питате, па после ћете нама кад сведок оде да ставите примедбе, питања и остало. Сад само ово што имамо сведока.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ради тога напада, управо ради тога напада на та службена возила, то ми нисмо напали никаква службена возила у Подујеву, па зато можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ставите примедбу на исказ овог сведока.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Можда је та група тога Џона Бенфилда извршила тај напад и зашто је она дошла ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша јединица није?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не сигурно, сигурно не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то питање за сведока или је то оно што вам је суд објаснио малопре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је ставио примедбу да његова јединица није напала та возила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад се стављају примедбе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад је ставио примедбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да је завршио са испитивањем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са испитивањем је завршио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али сви остали имају право да постављају питање па онда нек он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је окривљени Ђукић завршио на тај начин. Молим вас седите. На тај начин што је ставио примедбу на исказ овог сведока

да припадници његове јединице нису ломили аутомобиле, а ви немојте да ми уплићете исказ тамо неког човека који уопште нисмо прочитали нити ћемо можда да га читамо, а можда и хоћемо, то ћемо тек касније да одлучимо. Значи, ви стављате у том погледу примедбу да ви то нисте урадили?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро. Још само нешто да кажем. Ја вас молим да формулишете то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све што имате да питате овог сведока можете сада да га питате, све што имате да кажете можете када човек оде.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, само да то кажем ви формулишите да ли је питање, да ли је сугестија, ја не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли још неко питање?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите онда. Искључите тај микрофон. Прво сада да видимо шта хоће бранилац?

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Само питање једно за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сведока? Исто за сведока? Прво ћемо да завршимо са окривљенима да ли имају Шолаја, Медић, Боројевић. Питања за сведока нема. Да заврши онда и бранилац тужиоче? Седите да пита тужилац. Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема потребе да будете тако оштри према тужилаштву. Реаговао сам у тренутку кад је он поменуо име неког човека и кад је поменуо пред сведоком кога је у том тренутку испитивао да је можда јединица тог неког странца урадила то и то, на то сам реаговао и то мислим да није било дозвољено, то је примедба тужилаштва и нема потребе да будете тако оштри. А сад питам сведока. Да ли је неко лупао полицијска кола и викао на вас пре него што је дошао овај аутобус?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко након што су аутобуси или аутобус отишли из Подујева неко лупао кола и викао на вас?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било убистава у Подујеву од почетка бомбардовања до доласка аутобуса? Да ли сте ишли на неки увиђај?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Било је, појединачно је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: По Подујеву, околина Подујева, селима, свугде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У околини? Да ли је ту негде у близини полицијске станице било?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па било је по граду доста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко су? Јесте ли ишли на увиђај поводом тога?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ишли смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како сте вршили увиђај?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па исто као за ове, фотографисање само и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да су исте ове скице али битно се разликују скица коју је нацртао сведок Ђукић и скица коју је нацртао овај техничар око улаза. У овој скици коју је нацртао Ђукић та зграда је у ствари саставни део тог пролаза, а по скици коју је нацртао техничар се прође кроз пролаз па се онда наиђе на неку зграду.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Пролаз је у склопу зграде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пролаз је саставни део куће?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли то значи да је ова скица коју је нацртао Ђукић тачнија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је и рекао тужиоче да она кућа тамо, каже да фали још један део тамо до улаза, он је рекао то, то смо уписали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Остало је нејасно кад вас је суд питао, а након питања браниоца па сте рекли након 7 дана сте се изместили или преспавали у оној кући која се овде помиње као команда СУП-а на скици Ђукића, па вас је суд на крају питао да ли то значи да нисте сигурни у то.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па отприлике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Отприлике? А да ли је то било сигурно након овог догађаја, након одласка аутобуса?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има још неко питање за овога сведока?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Сада сте у току овог сведочења рекли да сте ви видели само један аутобус. Где је он био паркиран?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Код СУП-а.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: А шта је с оним аутобусима код Општине?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Нисам их видео.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: А код истражног судије сте, ако могу да вас подсетим, рекли да сте видели аутобусе код Општине?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па били су код Општине доле ниже, код СУП-а нису, код СУП-а је био један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли их видели код Општине, пита вас бранилац?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд знате да су били код Општине?

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Код истражног судије је то рекао.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Чуо сам од колега су ми рекли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам јесте ли их видели или сте чули?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ја их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Колеге су их видели и рекли.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Кад сте чули ове рафале, да ли је после њих било још пуцњаве значи слично тако или је то било и онда је престало?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Па чуле су се али појединачни пуцњеви.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Појединачни?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Је ли у близини из истог правца или далеко негде?
СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Даље.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Даље? Е, сад ме интересује она скица лица места, значи само у овом дворишту значи где сте били, поред ове стамбене зграде где су лешеви нађени, да ли је било још којих стамбених зграда у дворишту или да су улази били окренути према дворишту? Значи, да се из тог дворишта могло у друге куће а не само у ову једну?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: То не знам, јер они су сигурно имали комшијске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сигурно, само шта сте видели, не сигурно комшијски и остало.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не сећам се ту да је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви хтели окривљени?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ово само у вези скице ове што сам нацртао да видим зашто није тачно, да упоредим нешто само да питам сведока. Да ли су то изгледа исте скице и ова скица што сам ја направио и ону што су они правили то изгледа иста само што ја нисам знао где је СУП. Јесте тужилац је рекао али је сад рекао сто посто да је ово СУП, то је неки објекат где су они отишли на састанак. Сад да ли се ту тачно налазио, лево, десно ја не знам, али углавном у том правцу негде. Видите овде где су ове три стрелице, три аутобуса, где пише месара с десне стране, изнад СУП-а где је СУП ваш, видите три велике стрелице где пише број 1, 1, 1, видите ту где пише месара с десне стране до аутобуса у средини.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли постоји ту та месара, да ли се сећате?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Не.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не, не сећате се или не постоји?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ту је била пекара.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро размислите молим вас.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Била је месара.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Била је? Зато и кажем нисам могао измислити ту месару и то, ја сам био једном у животу у Подујеву.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: А СУП је био ниже.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро, СУП ја нисам тврдио да је овде, у реду је што се тиче СУП-а, ајде СУП је ту где сте ви рекли, значи месара је ту. Е, сад да вас још питам, овде с леве стране, значи одмах преко пута тога аутобуса где пише месара, пише један киоск, има као три дрвета нацртано. Да ли видите то одмах значи лево од аутобуса? Е, ту да ли ту има некакав киоск и нека два, три, четири, пет дрвећа, углавном није могло да се ништа зида, да ли је нека рупа или нешто, углавном празан плац некакав постоји ту, шта је ја не знам.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: На самом углу овде.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ма добро, немојте сад прецизирати тачно ја не знам.

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Преко пута овог првог аутобуса.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли постоји нешто?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Ту је била трафика.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па добро, значи нисам измислио то ништа, то хоћу да кажем, сад потврдите да ли је то тако? Овде где пише команда СУП-а, ја сам то написао као команда СУП-а, видите то горе, ја нисам тврдио да је то СУП Подујево, ја нисам знао али ту је отишао командант на састанак и сад да ли је ту постојао неки СУП или нешто, да ли је ту лево од тога да ли је кућа 20 метара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјашњавао се.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јер ја нисам био ту, нисам могао да видим, ја нисам дошао до тог места, то хоћу да кажем и да ми објасни сведок зашто та скица није тачно, само то, ништа друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је само у погледу те зграде да ту није била команда СУП-а.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Јер ја сам нацртао све како се сећам, сад овде ја нисам био из аутобуса напред да видим да ли је СУП, да ли је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ваша примедба је у том смислу да је ваш командант отишао у том правцу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тачно то. Немам више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Седите. Да ли још неко има нешто да пита овог сведока? Нема? Да ли имате трошкова поводом данашњег доласка и колико?

СВЕДОК РАДИСЛАВ ЈАНКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико вам кошта повратна карта – 1.570,00 динара, је ли тако?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се сведоку на терет буџетских средстава суда исплати 2.000,00 динара на име доласка на данашњи главни претрес и исхране.

Завршили смо са вашим испитивањем. Хвала вам можете да идете.

Шта кажу странке, шта кажу окривљени хоћемо ли данас трећег сведока? Једног сведока имамо данас. Овде смо слободни целог дана. Да почнемо.

Сведок ДРАГАН МАРКОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Драган Марковић? Изволите овде напред.

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Стојим, седим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојите.

Са подацима као код истражног судије од 24.01.2008. године.

Има ли неких измена у вашим личним подацима?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Нисам вас чуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у вашим личним подацима?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Има измене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на 24. јануар 2008. године?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Адреса стана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо увек да вас зовемо преко, радите и даље у САЈ-у?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адресу сте дали нашој служби?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем да сте данас позвани као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину. Лажно сведочење је кривично дело. Треbate да нам кажете све што вам је познато о овоме, ништа не смете да прећутите, при том не морате да одговарате на питања која би вас или вама блиска лица, ваше сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви сте положили заклетву тамо 24. јануара код истражног судије. Ја вас опомињем на ту заклетву и молим вас сада да нам кажете све везано за овај 28. март 1999. године и за догађај у коме сте ви тамо учествовали као лекар, пружили прву помоћ итд., неким лицима у Подујеву? Кажите ми, радите у САЈ-у или где, како то изгледа, у полицији?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: То је јединица која припада, полицијска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви радите баш у САЈ-у или у полицији?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Баш у САЈ-у, то припада полицији, то је полицијска једна формација и тако, структура и тамо радим као лекар у санитарској групи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И били сте 1999. године у Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Да. Ја сам тад у том периоду припадао Специјалној јединици у Приштини која је била доле, која је радила на Ајвалији и онда то је био један од задатака који смо ми у том периоду били на извршењу тих посебних задатака. И сами знате шта је у том периоду шта се дешавало доле и какво је то време било. Дан пре тога се десило то да нам је цип са командантом јединице налетео на противтенковску мину где нам је возач команданта погинуо у Брадашу код Подујева, у том делу и после тога,

пошто су се они вратили назад за Београд, ми смо дошли у Подујево где смо чекали даљи наставак активности које су нас чекале у том периоду. Ми смо били стационирани у неким напуштеним кућама, више се и не сећам где и шта, углавном у једну улицу у Подујево. У једном тренутку сам на радио вези добио позив команданта Специјалне јединице у Београду, значи Зорана Симовића који је један од сведока био, у Прокупљу смо ми заједно били у својству сведока где је тражио да хитно дођем у неку улицу у Подујево где је требала моја помоћ. Ја сам истрчао из тог простора где сам био, из те просторије, узео своје ствари, свој ранац који сам стално носио са собом, сачекао ме један од припадника јединице који ме је увео у једно двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ишао с вама одатле?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Па не могу да се сетим, ја мислим да ме је Спасоје Вулевић сачекао на капији и увео ме унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Фабијанић где је био?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Фабијанић је исто био у дворишту који ми је помагао после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пошао с вама или сте га тамо нашли?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Па не, они су већ били на улици и он ме је сачекао да ме одведе и да ми покаже улицу јер ја нисам знао где се то налази и кад сам ушао тамо видео сам то што сам видео где је у једном делу дворишта било више лица, жене, деце, стараца, мислим да је било рањено, значи мислим да је неко пуцао у њих. Ја у том тренутку више нисам, само сам добио рекао ми је молим те ајде хитно види ту шта може да се уради, да се помогне, мислим сам призор за сваког нормалног човека био би само би будалу или неко ко оставио га без текста и значи само. Онда ја сам оно што сам у том тренутку, више ја нисам размишљао о спољашњем свету шта се дешава око мене, ко шта ради, само сам тражио колико сам могао да ми ко помогне, урадио сам неку блиц тријажу, нешто што у свакој ситуацији код таквих масовних повређивања и рањавања човек мора да уради професионално онако. Значи, успео сам да све повређене, ја више се и не сећам колико је ту било жене, деце и стараца, ја сам добио податак да је то било 19, али ја мислим, моје неко, по мом размишљању или тој мојој некој, у неком мом гледању и веђењу тих ствари, било је негде око 14, не знам сад да ли сам ја погрешно или шта. Углавном то је већ било давно, то већ има сад преко 9 година, колико већ 10 година. У тој некој блиц тријажи ја сам видео да су троје, четворо деце давало знаке живота, то је било једно две девојчице, један дечак или три девојчице, сад више се једноставно буквално и да се сетим свега, тражио сам од Фабијанића и од Вулевића да ми помогну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Дабетић?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Дабетића сам ја грешком уместо Фабијанића сам заменио зато што сам у тој ситуацији једноставно нисам па сам ја Дабетића навео као једног од људи који ми је помагао, међутим, после кад смо се ко се кога одређених детаља присетио на том првом суђењу у Прокупљу, на тим првим нашим сведочењима и то, онда смо констатовали да је то био Фабијанић а не Дабетић, тако да Дабетић није ни био. Значи, та

особа је била у ствари Фабијанић Предраг који ми је помагао јер сам ја био једини лекар у јединици који је функционисао ту и који је радио како је радио, где је ишао са том јединицом и тако на тим задацима. Урадио сам оно што сам у том тренутку, што један лекар на терену може да уради а то је било да смо покушали да зауставим крварења и то да санирам те ране, да овим особама за које сам ја проценио у том тренутку. Ви радите оно што у том тренутку мислите да је најбоље, значи сваки лекар можда или професионалац у одређеним ситуацијама можда направи и грешку у некој својој процени а можда и не. Значи, ја сам проценио да ту децу треба да се трудим да спашавам зато што су ми они давали знаке живота а ови су већ били, ова друга лица су већ била мртва и онда сам ја те две девојчице, дечака укључио инфузију, једноставно не могу више да се сетим тачно јер сам једноставно био усредсређен на то да што више људи спасем. Да смо одмах ангажовали, то се тога исто сећам, да смо ангажовали возила јер морам да вам напоменем да је у том периоду била врло специфична ситуација где сте ви увек били мета авиона и њихових ових ракета где су та наша возла што цивилна, што борбена, што одређена возила била мета авиона јер смо били у том периоду, знате у каквој смо ситуацији били, тако да је врло било ризично да се из Подујева и организују одређени транспорти и рањених и болесних и свега тога, али у том тренутку нисмо ни размишљали шта ћемо, како ћемо, него смо све то што смо у тој првој, пружили смо ту неку адекватну ту прву медицинску помоћ, укључили инфузије, зауставио та крварења и мобилисао то што сам могао да мобилишем и са два возила и једно возило пратње дали смо, отпратили смо ту децу до приштинске болнице, предали смо их хитној служби доле у Клиничко болнички центар у Приштини, Центру за хирургију и у тој целој причи се цела та нека наша, нека моја активност завршава са тим неким делом приче. После тога сам чуо од колега из Центра, односно из Клиничко болничког центра да су та деца преживела, да смо им ето на неки начин помогли, спасили смо им живот. После не знам неколико година је новинарка нека CBS-а на основу те приче после годину и по дана успела да дође до мене па су правили неку репортажу о томе како је она остала жива, па су онда дошли до мене и нашли су ме, направили неку репортажу о неким тим стварима и тако. И на крају у целој тој причи само бих рекао да човек који ми је помагао да транспортујем ту рањену децу, да им помогнем, после два, три дана је погинуо изнад Глоговца наш један полицајац и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да вас питам Фабијанић каже да је он ушао и нашао неко дете, изнео, је ли тако нешто?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Па они су ми помогли. Да вам кажем господин судија, у тој ситуацији човек самим призором, одређеним активностима које мора човек да спроведе у тој фази једноставно не размишља о споредним стварима ко је однео дете, ко вам је помагао, ко вам је додао завој, ко вам је додао камеру или ко вам је придржао инфузију тако да су то неке ствари које ја нисам ни обраћао пажњу. Мени су били, моја пажња је била усредсређена на то да што пре транспортујем ту децу до болнице да барем нешто спасим и да помогнемо некоме коме можемо. Ето то је нека моја,

неко моје виђење целе те ствари. Значи, једноставно нити сам могао да кажем ко је, шта је и како је јер мене су довели на лице места, то што сам видео видео сам двориште у коме сам видео та рањена лица и оно што сам после тога, саме активности које сам спровео на самом спашавању тих рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су сви ти људи имали ране од пројектила, од ватреног оружја или?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Од ватреног оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали у неким одређеним пределима тела или не?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Па по читавом телу, могло се видети и по рукама и по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли запажали чауре или нешто поред тела?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не. То су ме на првом рочишту питали. Да вам кажем то би било сулудо да лекар који треба да спашава људе треба да се бави чаурама и неким другим стварима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли сте дошли ви можда да прегледате та тела после овога када је вршен увиђај?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били пре него што су отпремљени на судску медицину?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не, зато што сам ја отишао са овом децом коју сам морао да транспортујем до болнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте се вратили?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Па не знам, много касније. После тога се јединица изместила и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте дана били у Подујеву?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Па ја мислим да је то тај дан било, тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога сте отишли?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: После смо, касније отишли на неким другим активностима и другим задацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже један сведок да сте ви били на увиђају, после увиђаја прегледали та тела?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не, не, дефинитивно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више нисте долазили у то двориште?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити имали контакт с тим?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имате ли још нешто да кажете поводом овога? Не? Има ли питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Код те деце да ли су у питању вишеструке повреде, вишеструка повређивања? Рекосте по целом телу, па сад то можемо да схватимо код некога по рукама, код другог по ногама?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Више рана по телу. На некоме се видело дв, три, на некоме једна, на неком тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули да је у близини на још три места било људи којима је можда требала помоћ?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте, након што сте се вратили из Приштине чули да је на још три места тог дана у Подујеву било пуцања у људе?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Устави чуо сам да су негде у неком делу неке наше јединице биле изложене ватри терориста и то, а буквално нисам, био сам још и даље под тим утиском, погинуо ми је тај колега, овај приказ који ме је једноставно оставио без текста и без свега, тако да нисам ја нешто много обраћао пажњу на све те ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли има смисла да вам покажемо скицу лица места да би нам могли ту нешто да нам помогнете?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Ја могу да вам опишем, то је приземна кућа, стара где је у једном делу дворишта иза куће малтене више, колико се ја сећам лево, тај зид, близу зида неког тамо, колико ја могу да се сетим више самог места, било је то на једном, у том делу су била сва та лица и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је у неком поступку раније речено, сад не сећам се да ли је овде пред истражним судијом или оном предмету «Цвјетан Саша», али било је питање о свежини тих рана, па сте ви то прецизно објаснили?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: То су биле свеже ране. Било је крварење из ране и то, једноставно ја сам у самој изјави рекао да сам приступио заустављању крварења и мобилизације свега тога тако да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли вам је помагао ту Вулевић Спасоје у изношењу те деце?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он нешто викао, да ли је неког грдио?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Па не знам, он је само тражио од мене да што пре пружимо помоћ тим лицима, да им помогнемо то колико можемо да помогнемо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, кад изађе тамо, кад изнесе да ли је нешто викао?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не нисам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли још увек радите у тој јединици?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте ви дошли тамо да ли је осим Вулевића, да ли је било локалне полиције? Да ли је неко обезбеђивао то место?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не могу вам одговорити на то питање, јер у целој тој причи видети онај приказ и бавити се тиме ко је присутан ту и бројати чауре то стварно нисам могао да радим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећате да ли вам је нешто Вулевић рекао шта је то, шта се то догодило?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Знам само да су ме на радио вези позвали и да ме је Фабијанић увео и Вулевић су ме увели у тај део да ме одведу да

помогнем тим лицима. Тога се сећам, знам ко ме је позвао на радио везу и да су ми рекли да има доста повређених лица и да им треба помоћ, тога се сећам, осталих ствари више нисам могао ни да констатујем нити сам могао да се бавим тиме зато што сам имао озбиљнијег посла које један лекар може да има у таквој ситуацији.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само ми реците. Ви сте лекар, та ситуација, ви прегледате све лешеве да бисте утврдили, је ли тако, да ту има живих. Да ли у тај преглед и спада да ви кажете шта треба урадити са лешевима?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не. Ја сам лекар Специјалне јединице и лекар који је по некој, по опису посла, по систематизацији задужен за праћење и обезбеђење људи који раде у тој јединици који иду на извршење тих опасних задатака где сваког тренутка може неко да буде повређен где се и десило, јер смо ми имали много погинулих, много повређених у склопу тих активности које смо имали у току рата. Значи, и мој задатак је тај неки хумане природе да у одређеним ситуацијама где сам више пута се нашао у одређеним ситуацијама где сам као лекар, као хуманиста се нашао на лицу места где сам помагао и цивилном и одређеним људима који су се нашли у неким ситуацијама где им је требала моја помоћ, тако да део питања које сте ми поставили, значи буквално не, значи не.

НАТАША КАНДИЋ: Колико сте се ви времена задржали ту?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Па ко је ту могао сад, значи онолико колико сам могао да одредим тријажу, колико сам могао да овој деци укључим инфузије, да им санирам ране, зауставим крварење и да уз помоћ ових људи организујем транспорт до Приштине. Да ли је сат, два, ја мислим да више од сат времена није трајало.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли кад сте ви дошли, јесте ли могли да budete сигурни колико је протекло времена од њихове смрти?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Колико је протекло.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли били топла тела?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Па видело се да су то свеже ране, видело се да су особе које су ту биле давале знаке живота тако да се могло, сад временски не можете ви, постоје ту знаци по којима ви одређујете, то ови из судске праксе и судске медицине се зна колико, шта наступа у одређеном периоду, али ако гледамо тамо онда може да се каже да су то биле свеже ране.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се ви сећате жене са плавом косом која је била издвојена од те групе тела, те деце?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Ма не, не могу да се сетим зато што је ту било стварно више жена.

НАТАША КАНДИЋ: Можемо ли да покажемо ту фотографију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, показаћемо све фотографије само да завршимо.

НАТАША КАНДИЋ: Само сам мислила да вас питам да ли сте ви у тој једној компликованој и тешкој ситуацији у професионалном и у људско смислу да ли сте ви могли да приметите на пример ево та једна жена која је издвојена да јеј она била и на неки други начин третирана осим што је, да је претходно била изложена, ајде да кажем, силовању или тако нешто?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не. Кад видите свеже ране од метка и ово и оно, вама не пада на памет да у тој ситуацији размишљате о неким другим стварима, једноставно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате овог тела? Значи, слика број 6?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Искрено не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте после након повратка, јесте ли ви знали на крају шта се ту догодило ко је то починио?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли знали да ли су то Срби, Албанци, ко су то деца?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не. У ствари знао сам ко су лица, видело се по одређеној, знало се да су то по некој гардероби, по неким стварима видело се, по оном чичи сам видео да се то ради о Албанцима а ко је, шта, како, стварно нисам могао да се бавим тиме. Нисам био у могућности да се бавим тиме једноставно, једноставно мој задатак је био тај и људски и хумани и овакав као професионалца.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете по чичи, где сте њега нашли?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Ја мислим да је био један чича у тој гомили ако се не варам, у том делу приче, један старац. Колико се ја сећам, мислим да је био један старац. Ја мислим да је био и неки старац. Било је деце, жена неких и тако, али не могу стварно искрено, ја нисам у том тренутку много се бавио тим стварима, мени су то биле особе којима треба помоћ, а не мушкарци, жене, деца.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте од Симовића, од Вулевића, од било ког другог чули шта се догодило, ко је то учинио и да ли је Вулевић помињао нека имена?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не, мени не, ја колико се сећам мени не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Браниоци да ли имају питања? Не? Окривљени не? Добро, само да погледате слике и то је то. Дајте да погледате, имамо фотодокументацију неку, да ли је то двориште које видите, да ли се нечег сећате?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Па кућа личи на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, на слици број 1 препознајете кућу?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово ћемо мало брже да прескочимо пошто кажете да нисте видели, ништа од тих чаура.

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Ово је мало нејасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово тело да ли сте видели?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Мислим да је то тај чича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли сигурни или?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Изгледа да је то тај старији човек, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да видимо ове фотографије из дворишта само. Да ли је то то?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Да, то је та слика. Мислим да је овде на овој трави да је то та девојчица којој смо помогли, девојчица та друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је фотографисано касније када су деца однета, два дана после тога?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: После тога онда су деца отишла, ту смо ми одмах после сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то, ону следећу? Ово?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, могуће да је то?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Па могуће да је то, али кажем личи на то, било је ту кажем више тих лица рањених тако да, а двориште препознајем тај улаз у кућу и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то нема потребе. То је то. Да ли има још неко неко питање? Не? Имате ли ви још нешто да кажете? Да ли се сећате ви скице,прилаза до тог места, распоред тог дворишта у односу на полицију?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не. Ја сам значи, како сам ушао на капију да су ме довели, увели унутра, ја сам директно се сконцентрисао на сам тај део и једноставно више нисам ни размишљао о другим неким стварима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја вас молим погледајте ову фотографију, ви сте неко ко је врло верзиран у овој области. Погледајте ову фотографију, ово је број 2, видите како је разорена глава. Да ли су овакве повреде могуће само дејством пројектила из аутоматског оружја, дакле стрелачког, пешадијског наоружања или је у питању нешто друго?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Па да вам кажем могуће ако је неки јачи пројектил онда би и више пројектила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него уобичајена пешадијско стрелачка наоружања?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Ако је више пројектила могуће. Не бих могао да се бавим тиме.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. На овај начин ми смо завршили за данас. Шта сте хтели, само да видимо Ђукић.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Хтео сам исто ово што и господин судија исто то за ову жену, леш ове жене на број 5. Ако хоће само да му дамо слику слабо се види на овоме, могу ли ја дати ако није проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да питам само сведока шта би могло да такве ране нанесе, видите ту само се кост види да нема то, нема меса? Мислим, то буквално није од метка.

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: То се очито види и лаику је јасно.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Зато и питам.

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Ја само причам о ономе што сам видео и том периоду у коме сам се ја нашао и шта сам урадио, који је след радњи био које сам урадио тако да се једноставно нисам се ни бавио. То на крају ћу овако само да кажем, нисам се бавио стварима што ми нису били у неком свом опису, делокругу рада нити ме једноставно у целој тој причи много тога човек прође страшног и ружног где је било много тога, много добрих другара ми је

остало тамо, оставило породице али рат је једна несрећа коме никоме не доноси добро. Једноставно сам се трудио да максимално се бавим само неким тим својим делокругом посла и да оно колико је у мојој могућности помогнем колико сам могао да помогнем а да ли сам успео и колико сам успео ето и то троје, четворо деце која су спасена ипак је неки успех и за мене и за ту моју јединицу, ето тако могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Немате трошкове, ви сте из Београда?

СВЕДОК ДРАГАН МАРКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам, до виђења.

Наставићемо сутра саслушањем сведока ове двојице који су позвани.
Значи сутра у 09,30.

Данашњи претрес је завршен.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА